Nr. 104. Czwartek 7 Maja 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wycho zi codziennie o godzinie 4 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi lica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— eklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość ajjaśniejszy Pan, powrócił dnia 5 b. m. ano, z Pesztu do Wiednia.

Jego ces. i król. Apost. Mość, raczył ajwyższym odręcznym dyplomem, majowi w stanie spoczynku Janowi Löw, adać najmiłościwiej stan szlachecki z godnością „Edler“.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył ajwyższym odręcznym dyplomem kapitaowi pierwszej klasy pułku piechoty barona Ziemięckiego nr. 36, Józefowi Neman-v'emu, nadać najmiłościwiej stan szlaecki z godnością „Edler“ i przydomkiem Nemanov“.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia kwietnia b. r. ministeryalnemu podsekretarzowi w ministerstwie handlu dr. Erestowi von Körber, w uznaniu jego znaomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej krzyż kawalerski orderu Franiszka Józefa.

Jego ces. i król Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 wietnia b. r. duchownego radcę konsystoyalnego i dziekana parafii w Saalfelden erzego Aicher, zamianować najmiłościej kanonikiem metropolitalnej kapituły Salzburgu.

Dnia 30 kwietnia 1885 roku wydany i ozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej rukarni w Wiedniu XVIII, XIX i XX zeszyt ziennika ustaw państwa.

Zeszyt XVIII zawiera:

r. 47. Ustawę z dnia 19 kwietnia 1885 r., mocą której wydane zostają prowizoryczne postanowienia o dotacyi katolickiego duchowieństwa parafialnego.

Zeszyt XIX zawiera:

Nr. 48. Ustawę z dnia 23 marca 1885 roku, przez którą wydane zostają niektóre postanowienia co do przemysłu zakładów zastawniczych.

Nr. 49. Rozporządzenie ministerstw handlu, spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1885 roku, o wykonywaniu przemysłu zastawniczego.

Zeszyt XX zawiera:

Nr. 50. Ustawę z dnia 11 kwietnia 1885 r., o sprzedaży budynku erarialnego pod nr. konskr. 799 na Jakobergasse w Wiedniu.

Nr. 51. Ustawę z dnia 15 kwietnia 1885 r., o uwolnieniu od podatków i należytości stowarzyszeń, opartych na wzajemności.

Nr. 52. Rozporządzenia ministra wyznań i oświecenia z dnia 23 kwietnia 1885 r., którem obwieszczona zostaje prowizoryczna zmiana §§. 42, 12, 93 c., i 123 konstytucyi kościoła ewangielickiego.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 maja.

Dwa państwa, na które w wyjątkowych tylko wypadkach zwykła zwracać się uwaga świata politycznego, stanowiły ostatniemi czasy, chociaż tylko na krótko, przedmiot pewnego zajęcia. Mamy tu na myśli Serbię i Grecyę. Do zainteresowania się pierwszą, dała powód jej wiosenna kampania parlamentarna, królestwo heleńskie zaś weszło na porządek dzienny dyskusyi skutkiem wyniku ogólnych wyborów do Izby, który spowodował ostatecznie upadek dotychczasowego gabinetu.

Zamknięta właśnie skupczyna serbska, zebrała się trzy tygodnie temu, w drugiej stolicy kraju, Niszu, pod niezbyt pomyślnemi auspicyami dla rządu. Już przed zamknięciem Izby obiegały głuche pogłoski, że poważny odłam stronnictwa postępowego, które od dwóch lat stało wiernie przy gabinecie Garaszanina, solidaryzując się wytrwale z jego polityką, zachwiało się w swojem zaufaniu do rządu i zamierza przy pierwszej lepszej sposobności odmówić mu swojego poparcia. Zwrot taki miał być rzekomo następstwem niezadowolenia, wywołanego w narodzie skutkiem inaugurowania przez p. Garaszanina licznych reform na polu podatkowem, które nałożyły od razu na mieszkańców znaczne i nieznane dotychczas ciężary. Wobec podobnych pogłosek oczekiwano z pewnem natężeniem rozpoczęcia i przebiegu dyskusyi, a to tem bardziej, iż ze strony opozycyi nie brakło zabiegów, aby podsycać objawiające się tu i owdzie niezadowolenie i wytwarzać ile możności zastęp malkontentów. Obawy te i złowrogie przepowiednie nie ziściły się na szczęście. Stronnictwo postępowe wytrwało do ostatka przy rządzie i zamanifestowało jednomyślnie przy kilku sposobnościach, a w pierwszym rzędzie przy uchwaleniu adresu w odpowiedzi na orędzie królewskie, iż uważa tę politykę za jedynie pożyteczną i zbawienną, która dążąc z jednej strony do obszernego rozwoju państwa zapomocą instytucyi odpowiadających nowoczesnym potrzebom, stara się z drugiej zapewnić Serbii przyjaźń i sympatye tych właśnie państw, które złożyły niejednokrotnie dowody bezinteresowności, i witały zawsze z zadowoleniem każdy objaw świadczący, iż młode królestwo konsoliduje się i rozwija w kierunku utrwalenia zdobytej niepodległości i podniesienia się z długoletniego letargu.

Rzeczywiście też ogólny stan rzeczy nigdy w Serbii nie był tak świetnym, jak obecnie. Węzły przyjaźni, łączące to królestwo z sąsiedniemi monarchiami, ścieśniają się coraz silniej, a nowe nawiązywane są z temi państwami, które w toku wypadków odsunęły się nieco od Serbii. Proces przekształcenia państwa na zasadach odpowiadających nowoczesnym wymaganiom, postępuje ciągle naprzód, siły intelektualne i materyalne rozwijają się w sposób ze wszechmiar pomyślny, władza królestwa wzrasta w powagę i staje się czynnikiem, z którym liczy się już dyplomacya europejska. Wszystko to zaś jest w znacznej części zasługą obecnego gabinetu, któremu też nie zaniedbało orędzie królewskie wyrazić z tego powodu wysokiego zadowolenia, zachęcając go zarazem do wytrwania na dotychczasowej drodze. Wobec podobnej zachęty, a niemniej wobec faktu, iż ogromna większość reprezentacyi ludowej przez przyjęcie licznych projektów rządowych, dała gabinetowi w ciągu zamkniętej właśnie sesyi zupełne wotum zaufania, można mieć nadzieję, iż obecny stan rzeczy w Serbii nietylko zostanie na czas dłuższy utrzymanym, lecz że inaugurowana przed dwoma laty polityka, będzie dla młodego królestwa podstawą dla dalszego rozwoju wewnętrznego, i utrwalenia powagi państwa na zewnątrz.

W chwili, gdy w Serbii dobry stosunek pomiędzy rządem a reprezentacyą narodową otrzymał nową rękojmię, odegrały się w Grecyi wypadki, które spowodowały ostatecznie upadek gabinetu Trikupisa. Rząd przy ogólnych wyborach został na głowę pobity, gabinet zmuszony był podać się do dymisyi. a król powołał przewódcę opozycyi Delyannisa do złożenia nowego ministerstwa. Chociaż nowy rząd rozporządza bardzo znaczną większością, na 240 bowiem wybranych, zaledwie 90 należy do stronnictwa Trikupisa, nie wróżą nowemu

---

1)

TANIA TABAKIERKA

OPOWIADANIE ZE WSPOMNIEŃ

Przez Autora

„Kłopotów Starego Komendanta“

Kochałem się wtedy w pannie Jadwi-ze, siostrzenicy księdza kanonika, a kohałem się tak, że dziś już nikt się podonie nie kocha i kochać nie będzie. Bo rzeba państwu wiedzieć, że za czasów moej młodości inni byli ludzie na świecie; wszyscy z ogromnem uczuciem i taką gorącością temperamentu, że wszystko w nich amo się paliło bez ognia. A o wybuch o łatwiej było, niż dziś przy dynamicie: raśniesz czem bądź panie kochany, a zaaz huru buru, wszystko się do koła walio, masakrowało i rwało — bo człowiek ani ytał, co z tego będzie — ot niech się dziee co chce!

Taką też była i miłość moja do Jadwisi, bez celu i pamięci, z zupełnem oddaniem się temu uczuciu, które mnie przez ilka miesięcy trzymało w stanie gorączkowego upojenia. A warto było tak się zadurzyć, bo co to była za dziewczyna! Lat szesnaście, oczy z turkusów, twarzyczka jak anioła, koło niej las powiewnych blond oczków, który trząsł się i prawie fruczał ak głową ruszyła. Szczególniejszy jednak apetyt wzbudzały trochę otwarte, jakby umyślnie karminem pociągnięte usteczka, wiecznie śmiejące się chyba na to, aby odsłonić dwa rzędy pysznych białych ząbków, osadzonych tak ciasno, jak ziarnka kukurydzy w młodym kaczanie.

Panie Boże, daruj mi tyle grzesznych pokus, ile się ich rodziło, przy swawoli z Jadwisią. Aż mnie coś pchało, żeby tak nieznacznie chwycić ją za obie ręce, przytrzymać mocno i wycałować, wycałować owe usteczka, które zdawały się prosić o to, gdy oczy prawie mówiły: „spróbuj!“ Jednakże nie spróbowałem, bo dałyby mi chleba kochana ciotka i jej sztab bogobojny! Jak szczęścia pragnę, bez żadnego wahania powiesiłyby mnie na lipie stojącej na podwórzu i jeszcze podmówiłyby kanonika, żeby mnie przeklął do trzeciego pokolenia. Dziś, co prawda, żałuję żem nie spróbował; za jeden całus Jadwisi, można się było na wszystko narazić.... ba, ale żebym to wtenczas miał ten rozum co teraz!

Jadwisia tedy mieszkała u mojej ciotki, dalekiej powinowatej i serdecznej przyjaciołki wuja swego kanonika, a dom jej był czemś w rodzaju dobroczynnego przytuliska dla kilku innych ciotek całego świata Niewiasty te, skutkiem igraszek losu oddawszy mamonę ludziom, serca swe i skołatane dusze poświęciły na ofiarę Panu Bogu. Schodząc się parę razy na tydzień w mieszkaniu ciotki Zuzanny, ćwiczyły się wzajemnie w krzewieniu nienawiści do wszystkiego, co jest światowe, z wyłączeniem wonnej kawy i chrupiących obwarzaneczków domowej roboty, któremi je ciotka zawsze częstowała, albowiem ćwiczyły to i to z niepomiernym apetytem, ruszając ustami w ten sposób, jak by one były z gutaperki.

Ciotka, chociaż faktycznie męża nie miała nigdy, jednak kazała się nazywać wdową, pułkownikową i obraziłaby się na śmierć, gdyby ktoś poważył się o tem wdowieństwie powątpiewać. Przed czterdziestu laty, rzeczywiście miała narzeczonego podpułkownika od artyleryi, ale ten zginął pod Grochowem; od tego więc czasu postanowiła nie wychodzić za mąż i uważała się za jego prawowitą wdowę. „Duchem byłam jego żoną“ — mówiła z całą powagą — „a zatem jestem po nim wdową.“

— Także duchem! — wyrwało się raz kanonikowi w przystępie dobrego humoru, za co miał on się z pyszna. Ciotka obraziła się, dostała serdecznego płaczu i biedak coś trzy dni chodził i przepraszał, nim przebaczyła.

Zdaje się, że takie same duchowe powinowactwo i przyjaźń, łączyły ją z kanonikiem od lat kilkunastu, rezultatem czego było powierzenie Jadwisi i różne poufne narady co do spraw majątkowych ciotki. Kanonik był jedynym zaufanym jej doradcą, a nawzajem ona depozytaryuszka jego funduszów, składanych na posag dla siostrzenicy. Kanonik nie miał nikogo z rodziny prócz tej panienki, którą też nadzwyczajnie kochał, a jak ciotka mówiła, psuł i gorszył....

Tak tedy za kilka miesięcy przed moim przyjazdem, Jadwisia, skończywszy paradną edukacyę, to jest trzy klasy w pensyonacie pani Bixelli, przebywała u ciotki niby jako panna dorastająca, ale niedorosła, o co nieustanne bywały sprzeczki. Ja też podobną co do pozycyi towarzyskiej miałem sytuacyę; lat dwadzieścia jeden, stopień aplikanta sądowego, także nie na seryo, tylko aby się otrzaskać w świecie i nauczyć prawa tyle, ile trzeba dla syna obywatelskiego. Rodzice wysyłając mnie do miasta w tym celu, oddali pod opiekę ciotki.

— Pamiętaj smarkaczu! — kiwał mi palcem mój stary na wyjezdnem — żebyś mi był z największem uszanowaniem dla ciotki Zuzanny i słuchał we wszystkiem jej rady.

— Widzisz Jacusiu — szeptała matka, odprowadzając mnie na stronę — ciotka jest bogata, bliższych krewnych nie ma, zasługuj się, a czeka cię szczęście... Trzeba, żebyś za wszystko dziękował i w rękę ją całował — starzy to lubią....

Widocznie kochana mateczka dając mi takie rady uprzedziła swój wiek, skoro dziś jej zapatrywania o zasłudze, weszły w powszechne użycie. Ale wtenczas przyznaję, byłem w skrytości ducha oburzony. Jakto? dla pieniędzy i zapisu starej ciotki, mam się w ten sposób zasługiwać, ja, dla którego pieniądze znaczyły tyle, co plewy u gospodarza! Mając przed oczami bohaterów napoleońskich, ich wysokie poczucie honoru osobistego, ich zapał i wiarę we własne siły, byłem przekonany, że mój patent szkolny jest co najmniej ministeryalną teką. Nie mówiłem nic matce, ale myślałem sobie: nie doczekanie twoje pani ciotko, żebym ja się miał tobie łasić.... Niech licho bierze wszelkie zapisy! — ot taka była fantazya wtedy.

I rzeczywiście, ciotka Zuzanna, przy bliższem poznaniu, zasługiwała, żeby tak o niej myśleć — była bowiem pod każdym względem nieznośną. Pamiętam pierwszą moją bytność w jej mieszkaniu, z opisu której czytelnicy osądzą, czy mam racyę.— Mieszkała w swojej kamienicy na drugiem piętrze, zajmując dwa pokoje z kuchenką. Staroświecki ten dom trzypiętrowy i o trzech oknach na froncie, stał nietykany przynajmniej od czasów Zygmunta III. Ciotka była konserwatystką, bo wszystko tu się na siebie wykrzywiało, waliło, skrzypiało i trzęsło jakby człowiek chodził po jakiemś rusztowaniu. Schody, po których gramoliłem się na drugie piętro, uginały sie pod nogami jak klawisze fortepianu, a

gabinetowi długiego żywota. Gdy bowiem zastęp byłego naczelnika rządu tworzy jednolitą całość. zespoloną jednemi i temi samemi przekonaniami politycznemi, partya, o którą opiera się pan Delyannis, składa się z najrozmaitszych żywiołów, które połączyły się tylko dla strącenia Trikupisa. Naród, w znacznej większości, oświadczył się przeciw polityce reform byłego rządu, który przez wytworzenie wielu pożytecznych ustaw, chciał zerwać stanowczo z tą przeszłością, w której panował najniesprawiedliwszy rozdział podatków, w której pierwszy lepszy obywatel grecki, bez względu na swoje antecedencye i stopień wykształcenia, mógł być powołanym do piastowania wpływowego publicznego urzędu, a każdy deputowany miał sposobność wywierania najszerszego wpływu na administracyę państwa. Jeśli zarządzenia, zmierzające do położenia kresu wzmiankowanym anormalnościom, podkopały silnie stanowisko Trikupisa, to takie ustawy, jak nowy podatek od tytoniu, spirytusu, zapałek, kart i nafty, zdepopularyzowały go do ostatka w oczach znacznej części ludności, bez względu na to, że nowe podatki są niezbędne dla wydobycia państwa z toni grożącego mu bankructwa finansowego, i wprowadzenia pewnych reform koniecznych w interesie podniesienia powagi i znaczenia królestwa na wewnątrz i zewnątrz.

Opozycya świadoma podobnego usposobienia ludu, w programie swoim uderzyła przedewszystkiem na politykę finansową rządu, a wyborcy poszli na lep jej obietnic i wysłali do Izby w znacznej części kandydatów opozycyjnych. Niepodobna w tej chwili orzec coś pewnego o przyszłej polityce Delyannisa. Strącony właśnie mąż stanu w ciągu tyloletnich swoich rządów, dał tak potężny impuls do reform na wszystkich polach życia publicznego, iż niepobna nawet przypuścić, aby nowy prezes gabinetu chciał i mógł zanegować dotychczasowe zdobycze i powrócić do dawniejszego stanu bez narażenia przyszłości królestwa na nieobliczone następstwa. Zdaje się przeto, że Delyannis zadowoli się cofnięciem lub modyfikacyą różnych ustaw finansowych a zatrzyma te, które odnosiły się do administracyi, wojskowości, marynarki, lub miały na celu powiększenie środków komunikacyjnych. Ze strony kompetentnej zapewniają przy tej sposobności, że co się tyczy polityki zagranicznej nowego ministerstwa a w pierwszym rzędzie stosunku do Austryi, któy ostatniemi czasy przybrał ze wszech miar pomyślny kierunek, to pewną jest rzeczą, iż p. Delyannis, zarówno jak jego poprzednik ożywiony jest przekonaniem, iż interes Grecyi wymaga utrzymania z monarchią Habsburską jak najlepszych relacyj. Zresztą rokowania w sprawie zawarcia nowego traktatu handlowego między Grecyą i Austro-Węgrami, dla których przeprowadzenia przybył w tych dniach do Aten przedstawiciel rządu wiedeńskiego, radca sekcyjny baron Kalchberg będą niezawodnie najpewniejszym barometrem polityki zagranicznej nowego gabinetu.

Lwów, 7 maja.

Jesteśmy upoważnieni do kategorycznego oświadczenia, że doniesienie dzienników ruskich, jakoby reforma zakonu Bazylianów w Galicyi według wrzekomych oświadczeń pp. Ministrów, w szczególności zaś Jego Ekscelencyi p. Ministra barona dr. Ziemiałkowskiego, wynikła z inicyatywy Jego Ekscelencyi hr. Alfreda Potockiego, jest najzupełniej bezzasadnem, albowiem rzeczoną reformę należy jedynie i wyłącznie przypisać inicyatywie władz kościelnych.

Lwów, 7 maja

Według doniesienia Rządu krajowego w Czerniowcach, zdarza się często, że osoby zaopatrzone li tylko w przepustki wystawione przez Starostwa galicyjskie, puszczają się w podróż do Rumunii, dokąd im jednak królewskie rumuńskie organa pograniczne wstępu wzbraniają, przez co na stratę materyalną są narażone. Ponieważ według §. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 grudnia r. 1867 tylko mieszkańcy pogranicznych powiatów i to dla codziennej styczności z zagranicą, lub dla krótkich podróży przedsięwziętych za granicę dla rozrywki, mogą się posługiwać przepustkami, zresztą zaś do podróży za granicę a w szczególności do Rumunii potrzebne są formalne paszporty, przeto wezwane zostały Starostwa, by przy wystawianiu przepustek zwracały za każdym razem uwagę interesowanych na powyższe przepisy i ostrzegały ich przed następstwami grożącemi w razie niestosowania się do tych przepisów.

Ruch wyborczy.

(*L*) W skutek zaproszenia prezydenta miasta p. W. Dąbrowskiego, tudzież grona osób, które zawiązały specyalny komitet przedwyborczy, zebrali się wczoraj po południu w sali ratuszowej bardzo licznie, wyborcy tutejsi, w celu zainaugurowania akcyi przedwyborczej, która w pierwszych dniach przyszłego miesiąca ma się zakończyć wyborem dwóch deputowanych do Izby poselskiej Rady państwa z miasta Lwowa.

P. Dąbrowski, w kilku słowach, wyłuszczył cel zebrania. W skutek wezwania centralnego komitetu krajowego, zaprosił pp. wyborców, ażeby wybrali, utartym zwyczajem, obszerniejszy komitet przedwyborczy, który powinien natychmiast wybrać delegata do centralnego komitetu krajowego; narady tego ostatniego komitetu odbędą się w niedzielę, dnia 10 bm. o godzinie 3 z południa w sali gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego; p. prezydent wzywa tedy pp. wyborców do spełnienia powyższego zadania.

Przewodniczącym wybrało zgromadzenie przez aklamacyę dr. Piotra Grossa, który w słowie wstępnem zaznaczył ważność chwili Należy baczyć, ażeby z miasta Lwowa, równie jak z kraju całego, wyszli deputowani, których jedynem hasłem: dobro kraju. Wyborcy powinni samym aktem wyborczym zamanifestować solidarność z swoimi posłami, a uczynić to mogą jedynie w ten sposób, jeżeli wybór ich będzie jednomyślny. — Na sekretarzy powołał p. przewodniczący pp. dr. Małachowskiego i Bykowskiego.

Następnie wszedł na trybunę dr. Roszkowski i po dłuższej analizie działalności delegacyi naszej w ciągu ubiegłej kadencyi, po bliższem zastanowieniu się nad kwestyą, czy delegacya spełniła swoje zadanie, przeszedł do rozbioru pytania, pod jakiem hasłem mają odbyć się wybory obecne? Odpowiadając na to pytanie, poruszył mowca różnice zachodzące — jego zdaniem — między posłami wybieranymi w kuryach większych i mniejszych posiadłości, a posłami wybieranymi w miastach. Tam przeważa żywioł konserwatywny, tu powinien przeważać żywioł postępowy a na czele prądu postępowego powienien stanąć Lwów, aby dać przykład innym miastom. Rozbierał następnie mowca potrzebę solidarnego postępowania wyborców lwowskich z wyborcami po miastach i miasteczkach, w duchu postępowym, a zastanawiając się nad solidarnem postępowaniem w ogóle, zaznaczył z ubolewaniem, że już obecnie wyłania się we Lwowie rozdwojenie w sprawie niedalekich wyborów i że pojawiają się hasła, zdolne spowodować rozdwojenie między t. z. inteligencyą a mieszczaństwem. Mowca jest upoważniony do oświadczenia, że specyalny komitet, który się już zawiązał w sprawie wyborów i który zapraszał wyborców do licznego zebrania się, nie znał, i nie zna różnicy między inteligencyą a mieszczaństwem; te dwa wyrazy oznaczają jedną i tę samą rzecz, albowiem inteligencya i mieszczaństwo jest u nas średnim stanem i tworzy zawsze jedną całość. W końcu swego przemówienia, uczynił dr. Roszkowski wniosek: Zgromadzenie wybierze komitet z 150 członków, który zajmie się akcyą wyborczą we Lwowie, wybierze ze swego grona delegata na zjazd delegatów, który odbędzie się d. 10 b. m. i porozumie się z wyborcami po miastach i miasteczkach co do jednolitego postępowania przy wyborach, w duchu postępowym.

Następnie miał dłuższy wykład dr. Rutowski o dotychczasowej polityce delegacyi polskiej i o rezultatach tej polityki. Przemówienie dr. Rutowskiego było tak obszerne, że niepodobna nam podać jego wywodów nawet w największem streszczeniu i musimy ograniczyć się tylko na wzmiance, że mowca odbył przegląd działalności polskiej delegacyi w ubiegłej kadencyi i przypomniał wszystko to, czego domagano się od tej delegacyi, a czego ona rzekomo nie spełniła. Przemówienie to, było zestawieniem wszystkich tych głosów, które niemal od r. 1868 pojawiały się i pojawiają się dotąd w dziennikach i na zgromadzeniach wyborców, czy to podczas ogólnych, czy też tylko uzupełniających wyborów, albo też w chwilach, w których deputowani, składają przed wyborcami relacyę, z swoich czynności poselskich W tych wywodach przebijało się przeważnie niezadowolenie mowcy z dotychczasowej akcyi naszej delegacyi, której polityka — jego zdaniem — „była w zasadzie dobrą, ale błędną w taktyce i praktyce“. Wspomniał przytem dr. Rutowski i o dodatnich rezultatach pracy delegacyi jak n. p. o przyczynieniu się do upadku stronnictwa centralistycznego i o utrwaleniu większości parlamentarnej nieniemieckiej, tudzież o utrwaleniu Rządu, który opiera się o większość parlamentarną. Ale, zdaniem mowcy, ofiary poniesione przez delegacyę w każdym kierunku, na rzecz Monarchii, nie stoją w należytym stosunku z korzyściami, jakie delegacya wywalczyła dla kraju. Radzi tedy mowca, w przyszłości zająć stanowisko oportunistyczne i w tym celu rozwija szeroki program, który powinien stać się programem wszystkich miast i miasteczek całego kraju przy obecnych wyborach. Program ten nie jest również nowością; zawiera on wiele szczegółów zawartych w t z. rezolucyi z r. 1868 a więc n. p.: solidarność delegacyi z krajem i Sejmem; dążenie do rozszerzenia i utrwalenia autonomii w kraju; zwiększenie dotacyj państwowych na krajowe cele ekonomiczne i produkcyjne; dalej wyrobienie sobie w Wiedniu wybitnego stanowiska; popieranie Rządu, który przychyli się do naszych życzeń, itp Rozwinął dalej mowca swoje poglądy co do postulatów, jakie każdy delegat stawiać powinien w Radzie państwa, a więc: przyszli posłowie powinni domagać się pomnożenia liczby posłów z kraju naszego; powinni czuwać nad tem, ażeby wyższe posady nadawane były tylko Polakom; delegacya powinna czuwać nad wykonaniem uchwał sejmowych i t. d. Dalszy szczegółowy program zawiera życzenia, które delegacya spełniać powinna, a które tyczą się dróg żelaznych, potrzebnych reform w sądownictwie, i t. p. jednem słowem: w tym programie zawarte są życzenia, które niemal na każdem zgromadzeniu wyborców lwowskich słyszeć się dają. W końcu swego przemówienia zalecił dr. Rutowski wybór posłów postępowych w celu zainaugurowania „żywszego życia politycznego“.

P. Rewakowicz wspomniał, że program rozwinięty przez poprzedniego mowcę, powinien być przekazany wybrać się mającemu komitetowi do zbadania, równie jak wniosek dr. Roszkowskiego. Na razie zaś powinno zgromadzenie wybrać obszerniejszy komitet, i polecić mu, ażeby do krajowego komitetu centralnego wysłał dwóch delegatów. Dalej powinni wyborcy w przyszłym tygodniu zbierać się jak najliczniej, i omawiać szczegółowo wszystkie naglące sprawy, a suma tych postulatów i życzeń, zebrana w formie rezolucyj, powinna być wręczoną przyszłym posłom z wyraźnem poleceniem, ażeby życzenia, objawione przez wyborców, starali się przeprowadzić w Radzie państwa. W tym duchu sformułował p. Rewakowicz wniosek, który zgromadzenie przyjęło, poczem, wychodząc z sali, składali wyborcy w ręce skrutatorów dwie kartki, na których były wydrukowane nazwiska 150 wyborców, którzy mają wejść w skład przedwyborczego komitetu obszerniejszego.

Z wielu powiatów donoszą o wyborze delegatów na zjazd lwowski, zapowiedziany na 10 b. m

Z Zaleszczyk wybrano delegatem pana Siemiginowskiego; z Liska p. Żurowskiego; z Przemyśla p. Zygmunta Dembowskiego; z Dobromila p. Stanisława Gniewosza; z Mościsk p. Bolesława Śmiałowskiego; z Sambora p. Karola Barańskiego; z Starego Miasta p. Konstantego Bielskiego; z Brzozowa p Mieczysława Urbańskiego; ze Stryja br. Zygmunta Romaszkana; z Drohobycza p. Stanisława hr. Tarnowskiego (ze Sniatynki); z Trembowli p Włodzimierza hr. Baworowskiego; z Borszczowa ks Leona Sapiehę; z Horodenki p. Ludomira Cieńskiego; ze Złoczowa p. Józefa Wesołowskiego; z Przemyśla p. Aleksandra Wybranowskiego a zastępcą jego p Romana Wybranowskiego.

Z miast zaś wybrano dotąd: z Brodów p. Zygmunta Nawratila; ze Stryja p. Zygmunta Zatwarnickiego a zastępcą jego p. Seweryna Popiela, wreszcie z Brzeżan ks. kan. Ostrowskiego.

Właściciel młyna parowego, p. Leon Thom, nadesłał tutejszym dziennikom następujące pismo:

„Na liczne wezwania moich przyjaciół do stawienia mojej kandydatury, mam zaszczyt oświadczyć, że nie mam zamiaru ubiegać się o mandat poselski na nadchodzącą kadencyę.

Ze Złoczowa donoszą *Kuryerowi Lwowskiemu*: W niedzielę ukonstytuował się komitet dla gmin wiejskich. W skład jego wchodzą: marszałek Gnoiński, zastępca marszałka Schnell, dr. Józef Wesołowski, Jędrzej Mazarski, Apolinary Jaworski, Obertyński i Augustynowicz Bolesław. Na zjazd główny wydelegowany został dr. Wesołowski.

Do komitetu z grupy miast Brody-Złoczów należą: pp. Wesołowski, Billet, Mijakowski, Malewski i kilku innych.

Na dzień wczorajszy zwołano do Drohobycza ogólne zgromadzenie wyborców miejskich, celem przedsięwzięcia wyboru komitetu miejscowego dla przeprowadzenia czynności przedwyborczej dla wyboru posła do Rady państwa z grupy miast Sambor-Drohobycz-Stryj. Odezwa, zwołująca wyborców na zgromadzenie, podpisaną jest przez p. Wiktora Błażowskiego.

Komitet centralny przedwyborczy dla zachodniej części Galicyi i W. K. Krakowskiego, ustanowiony przez koło sejmowe, zaprasza wszystkich obywateli miasta Krakowa, posiadających prawo głosowania, na zgromadzenie przedwyborcze, celem wybrania Komitetu miejskiego, mającego kierować wszelkiemi czynnościami przedwyborczemi przy wyborach posłów miasta Krakowa do Rady państwa, naznaczonych na dzień 8 czerwca b r.

To ogólne zgromadzenie wyborców odbędzie się w Krakowie dnia 11 maja b. r. w miejscu i godzinie, oznaczonej przez Prezydenta miasta, którego Komitet centralny zaprosił, aby zagaił i otworzył to ogólne zgromadzenio wyborców.

Pisma takiej samej treści przesłał Komitet centralny przedwyborczy do prezydentów miast: Białej, Bochni, Rzeszowa, Nowego-Sącza, Tarnowa i Wieliczki, wraz z odezwami, zwołującemi w tych miastach ogólne zgromadzenia wyborców na dniu 10 maja, celem wybrania Komitetów miejskich, które będą kierować czynnościami przedwyborczemi w tych miastach, wybierających posłów do Rady państwa.

Komitet centralny przedwyborczy dla zachodniej części Galicyi i W. Ks. krakowskiego zawiadamia: pp. delegaci z komitetów powiatowych, zaproszeni na zjazd do Krakowa w dniu 10 maja r. b., zebrać się raczą w dniu tym o godzinie [illegible] po południu w sali Towarzystwa ubezpieczeń. W tymże dniu odbędzie się posiedzenie Komitetu centralnego przedwyborczego.

Z Tarnobrzegu donoszą pod d. 4 maja: W dniu dzisiejszym ukonstytuował się powiatowy komitet wyborczy, wybrawszy na przewodniczącego: Jana hrabiego Tarnowskiego, na zastępcę Henryka Dolińskiego, właściciela dóbr w Grębowie, na delegata do centralnego komitetu krakowskiego na dzień 10 maja 1885 Tade

---

były tak przykro spadziste, jak drabina patryarchy Jakóba wiodąca do nieba. Nareszcie staję przed drzwiami jej mieszkania i zaczynam pukać, potem stukać, a w końcu walić — nikt nie otwiera. Dostrzegam tylko, że w małem okienku wykrojonem w środkowej desce, odsuwa się i zasuwa drewniana z wewnątrz tabliczka, po za którą czasem błyśnie coś niby oko ludzkie... Otóż to oko widząc, że ja nie myślę ustąpić, otwiera drzwi i staje w otworze coś podobnego do kobiety.

— Czy to od adwokata?

— Nie, ja jestem ze wsi.... czy pani jest?

— Nie ma, poszła do kościoła — odpowiada żebraczym głosem.

— Jakto o drugiej, jeszcze w kościele?

— Ano w kościele — powtarza, zabierając się do zamykania.

— To proszę, oddajcie pani tę karteczkę jak wróci....

— Dobrze słodki mój Jezu, oddam, oddam, dlaczegoż nie....

Drzwi się zamknęły, a ja zaczynam rejterować na dół.

— Proszę pana! — proszę — woła znów ta sama kobieta — pani jest i prosi... wróciła przez ganek, nie wiedziałam, jak szczęścia pragnę!

Wracam, wpuszcza mię do pierwszego dość dużego pokoju, zapełnionego tak ciasno gratami różnej struktury, z różnych epok, że ledwo środkiem można przejść dalej.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

usza br. Horocha, właściciela dóbr we Wrzawach.

Do komitetu, oprócz wyżej wzmiankowanych, powołano liczny zastęp wyborców.

Z Wiednia donoszą: Były deputowany do Rady państwa dr Ferdynand Kronawetter, został przez znaczne koło demokratycznych wyborców wiedeńskiej dzielnicy Josefstadt do ubiegania się o mandat poselski wezwany. Skutkiem tego odstąpił tenże od pierwotnego zamiaru niekandydowania, i zgłosił w dniu przedwczorajszym oficyalnie swoją kandydaturę przeciwko dr. Stourzh, zwolennikowi zjednoczonej lewicy. W następnych dniach zwoła Kronawetter walne zgromadzenie wyborców Josefstadtu, w celu złożenia wyznania wiary politycznej.

Przedwczoraj ogłosił swoją kandydaturę z IX dzielnicy Wiednia (Alsergrund) dotychczasowym okręgu Löblicha, wydawca dziennika *Wiener Allg. Ztg.* dr. Teodor Hertzka. Kandydaturę tę popierają kupcy i grono demokratów, którzy z powodu antisemickich usposobień Löblicha z tym ostatnim zerwali. Dr. Hertzka jest z pochodzenia Węgier. W Wiedniu dał się on poznać szerszej publiczności po raz pierwszy przed trzema laty, gdy usiłował wraz z br. Walterskirchenem i dr. Fischhofem stworzyć tz. *Volkspartei*, a obecnie przez gorliwą agitacyę za wprowadzeniem „osobowego porta“ na kolejach austryackich.

W IV dzielnicy Wiednia na Wideniu odbyło się zgromadzenie zwołane przez nowo założone demokratyczne stowarzyszenie *Wiedner Wählerverein*. Zgromadzenie na którem oprócz Väth'a, byłego radcy miejskiego, przemawiał także znany demokrata Lüger, uchwaliło jednogłośnie postawić kandydaturę Väth'a na posła tejże dzielnicy. Kandydatura ta jest dlatego interesującą, że Väth znany jest, z swych antisemickich przekonań.

W dzielnicy Mariahilf uchwaliło niemiecko-liberalne zgromadzenie wyborców kandydaturę dotychczasowego posła Neubera. Neuber oświadczył się pomiędzy innemi przeciw „polskim pretensyom“

Czeska liberalna wielka posiadłość wydała odezwę, w której kładzie główny nacisk na potrzebę niemieckiego języka państwowego.

Manifest wyborczy niemiecko-liberalnej partyi w Styryi zaznacza, iż tylko takich posłów należy wybierać, których nieugięty niemiecki sposób myślenia nie ulega żadnej wątpliwości. Dalej żąda manifest pragmatycznej sankcyi związku austryacko-niemieckiego, i stawia zasadę, aby przy odnowieniu ugody z Węgrami nie udzielono drugiej połowie państwa większych koncesyj, niż dotychczasowe.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Książę Aleksander Karadżordżewicz)

Książę Aleksander Karadżordżewicz, który w niedzielę o godzinie 7 z rana zmarł po dłuższej chorobie w Temeszwarze, urodził się w Topoli, dzisiejszym powiecie kragujewackim w Serbii, d. 29 września 1806 roku. Gdy książę przyszedł na świat, ojciec jego, Kara-Dżordżej (Czarny Jerzy), zasłynął był już jako pogromca Turków i jeden z tych patryotów, którzy wzięli sobie za zadanie wyzwolenie Serbii z pod wiekowego jarzma osmańskiego. Gdy Serbia po dziesięcioletnich morderczych bojach, uległa w r. 1813 przemocy, matka księcia, Helena schroniła się do Węgier, a wkrótce potem znalazł tam schronienie sam Jerzy Czarny. W następnym roku, Karadżordżej, zniewolony okolicznościami, wyjechał z rodziną do Chocima. Tutaj car Aleksander I, wyznaczył wygnańcom na mieszkanie pałac, zajmowany dawniej przez baszów tureckich i tysiąc dukatów rocznej subwencyi. Karadżordżej jednakże nie długo wytrwał w bezczynności, w r. 1817 powrócił do Serbii, gdzie Miłosz Obrenowicz, który walczył niegdyś pod dowództwem jego, władał teraz krajem, jako panujący książę. Czarny Jerzy poznany, został uwięziony i zamordowany. Rodzina jego pozostała w Chocimie, pozbawiona jednak pensyi, żyła w wielkim niedostatku. Roku 1822, car Aleksander w przejeździe przez Chocim, dowiedziawszy się o smutnem materyalnem położeniu wdowy i syna po bohaterze serbskim, rozkazał im wypłacić zatrzymane subsydya i pozwolił zamieszkać w zajmowanym dawniej pałacu. Pensyę tę pobierała matka Aleksandra aż do roku 1830, w którym opuściła Rossyę celem powrócenia do Serbii. Ponieważ jednak ks. Miłosz wzbronił jej wstępu, zamieszkała wraz z dziećmi w Kradjewcu na Wołoszczyźnie. Przed wyjazdem z Chocima, ks. Aleksander zaręczył się z Persidą, córką wojewody Wenadowica, jednego z wygnańców serbskich, urodzoną r. 1813. Dnia 3go czerwca 1839, ks. Miłosz zmuszonym był opuścić Serbię, a tron po nim miał objąć jego najstarszy syn ks. Milan. Ponieważ jednak książę Milan w trzy tygodnie potem zakończył życie, księciem Serbii został młodszy jego brat Michał. W czasie *interregnum*, które trwało przez 7 miesięcy do 5 marca 1840 r., sprawowała rządy regencya, i ta zezwoliła na powrót do kraju rodzinie Czarnego Jerzego, przeznaczywszy jej zarazem dość znaczną pensyę roczną. Ks. Aleksander po powrocie do Belgradu został mianowany adjutantem ks. Michała. Gdy atoli ks. Michał, skutkiem wznieconego przeciw niemu rokoszu, widział się zniewolony d. 26 sierpnia 1842 r. złożyć władzę i schronić się do Austryi, naród serbski wybrał księciem (d. 2 września 1842 r.) Aleksandra Karadżordżewicza. Elekt przyjął jednak wybór dopiero 15 lipca 1843 i panował do 23 grudnia 1858 r. Stronnictwo narodowe nie było atoli zadowolone z księcia, który w walkach Czarnogóry przeciw Turkom zachował się neutralnie i starał się zaprowadzić w Serbii pewne niepopularne reformy. Dnia 22 grudnia 18 8 r. skupczyna uchwaliła zniewolić go do abdykacyi. Książę zażądał dnia jednego do namysłu, idąc jednak za radą swojej żony i Garaszanina, schronił się do fortecy belgradzkiej, zajmowanej przez Turków, skutkiem czego skupczyna orzekła, iż Aleksander Karadżordżewicz przestał być księciem Serbii. Detronizowany władca schronił się wraz z rodziną do Austryi i zamieszkał najpierw w Peszcie, a później w Wiedniu. W miejsce ks. Aleksandra powołała skupczyna na tron serbski ponownie zgrzybiałego Miłosza Obrenowicza, a po jego śmierci, która nastąpiła we wrześniu r 1860, syn Miłosza, Michał, proklamował się księciem i wstąpił tym sposobem po raz drugi na tron Serbii. Ks. Michał padł, jak wiadomo, d. 29 maja 1868 r. w Topczydarze od zdradzieckich kul braci Radowaniców. Pomiędzy spiskowcami znajdowały się osoby zajmujące wybitne stanowiska w otoczeniu księcia, jednakże niezadowolone z jego rządów i pragnące widzieć ponownie u steru ks. Aleksandra. Wobec grożącego krajowi niebezpieczeństwa, ustanowiono bezzwłocznie po zamordowaniu ks. Michała regencyę, która kazała aresztować spiskowców i zarządziła liczne aresztowania podejrzanych o udział w zamachu. Ks Aleksander, którego uważano za głowę spiskowców, został na reklamacyę rządu belgradzkiego aresztowany w Peszcie i oddany przed sąd. Po całorocznem śledztwie, w czasie którego książę pozostawał w więzieniu, trybunał węgierski z braku dowodów uwolnił go, poczem książę osiadł w Wiedniu, a po śmierci swojej żony przeniósł się na stałe mieszkanie do Temeszwaru, gdzie w zupełnem osamotnieniu zakończył swój żywot, tak obfity w dramatyczne wypadki.

Książę Aleksander nie odznaczał się wyższym polotem umysłu i mało w ogóle rozumiał się na polityce, skutkiem czego bywał niejednokrotnie narzędziem w ręku ambitnych osobistości. Konstytucyi i ustaw krajowych przestrzegał sumiennie i baczył, aby inni czynili to samo. Gdy książę objął rządy, kraj nie posiadał pisanych ustaw, ani statutu konstytucyjnego. W czasie szesnastoletnich jego rządów powstały prawo i procedura karna, procedura cywilna, ustawa policyjna, ustawa pensyjna dla urzędników, ustawa podatkowa i wiele innych ustaw. Również w tym czasie powołano do życia sądy apelacyjne i kasacyjne i Izbę kontrolną, armia została zorganizowaną, a stolica kraju upiększona wieloma publicznemi i prywatnemi budynkami. W Belgradzie założono akademię wojskową, a w Kragujewacu arsenał i fabrykę prochu. Również za rządów księcia Aleksandra poczyniono pierwsze poważniejsze kroki dla podniesienia handlu i rolnictwa, pobudowano wiele dróg publicznych, uporządkowano komunikacyę, zaprowadzono telegrafy i dano impuls do rozwoju oświaty ludowej.

Zwłoki księcia zostaną dzisiaj wieczorem przewiezione do Wiednia i złożone uroczyście w osobnym grobowcu na cmentarzu St. Marx.

(Z Berlina.)

Interpelacya w sprawie wydalania Polaków, niemających indygenatu pruskiego, z Prus zachodnich i wschodnich, brzmi dosłownie:

„Zapytujemy rząd królewski: 1) Czy prawdą jest, że Polakom mieszkającym we wschodnich i zachodnich Prusach, nie będącym poddanymi pruskimi, kazano kraj jak najprędzej opuścić, a to nawet w takim razie, chociażby zostawali tu w stosunkach stałego zatrudnienia roboczego, zajmowali się przemysłem, lub posiadali realności, a nawet w wojsku niemieckiem służyli? 2) Z jakich powodów chwycono się tego środka nadzwyczajnego, a szkodliwego w wysokim stopniu dla stosunków gospodarczych obu prowincyj?“

Interpelacyę podpisali posłowie polscy i niemieccy z Prus zachodnich: Borowski, dr. Kolberg, Kraemer (z Warmii), Spahn, Behrendt, Łyskowski, Rybiński, Tokarski, Wolszlegier; poparło ją zaś całe centrum i wszyscy Polacy.

Przemawiać będą w uzasadnieniu interpelacyi najpierw Spahn, Niemiec, poseł z Prus zachodnich, następnie Windthorst, z Polaków poseł Łyskowski.

Nat. Ztg. pisze, iż zwróciło na siebie uwagę, że do tej chwili niemiecko rossyjski traktat o wzajemnem wydawaniu przestępców politycznych, nie został przedłożony parlamentowi niemieckiemu. Podobno rząd chce zaopatrzyć go pierwej wyczerpującemi motywami. Co się tyczy losu owej konwencyi w parlamencie, to w tej mierze zdaniem przytoczonego dziennika, nie zachodzi żadna wątpliwość Cała lewica, łącznie ze stronnictwem narodowo-liberalnem, dalej centrum i Polacy będą głosować przeciw traktatowi, skutkiem czego odrzucenie jego jest niezawodne. Przypuszczają, iż skutkiem tego pomiędzy Niemcami i Rossyą zostanie zawartą umowa w innej formie Traktat tymczasowo zawarty pomiędzy Rossyą i Prusami pozostanie w mocy, dzięki czemu Rossya osiągnie w większej części te cele, które miała na oku.

(Z Petersburga.)

Nowoje Wremja i inne gazety rossyjskie dowiadują się, że znajdująca się w projekcie reorganizacya Banku polskiego wejdzie w wykonanie we wrześniu r. b

Organ ministerstwa marynarki *Kronsztadzki wiestnik* pisze, że Szolc-Rogoziński wciąż jeszcze przebywa w Kamerunie. Dziennik przypomina, że oficerowie marynarki Budzikowski i Szolc - Rogoziński pozyskali dawniej urlopy, a to dla odbycia naukowych podróży. Pierwszy z nich powrócił z urlopu i objąwszy nanowo służbę jest oficerem na pancerniku *Władimir Monomach*, gdy tymczasem Szolc - Rogoziński, prawdopodobnie dla familijnych interesów, wziął dymisyę ze stopniem porucznika. Obecnie przeto Szolc-Rogoziński przebywa w Kamerunie w charakterze zupełnie prywatnym.

Dnia 4 b. m. odbyło się w Petersburgu uroczyste otwarcie wystawy przemysłowej. Przy otwarciu, które zagaił mową minister skarbu, obecni byli Wielcy Książęta: Mikołaj Mikołajewicz starszy i Piotr Mikołajewicz. Wieczorem ulice i domy były ubrane flagami i iluminowane.

Grażdanin donosi, że minister hr. Tołstoj ma się coraz gorzej.

Ogłoszona w *Goń. Urzęd.* dymisya byłego gubernatora gub. Mińskiej, Tokarewa, głośnego z nadużyć, spełnionych w Łohiszynie i skazanego za to na wydalenie ze służby, brzmi jak następuje: „Najwyżej zatwierdzonym rozkazem do ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28go kwietnia, wydalony zostaje ze służby z pozbawieniem prawa wstąpienia do niej na nowo, być wyborcą i wybieralnym na urzędy szlacheckie, miejskie i wiejskie, na mocy najwyżej zatwierdzonego w dniu 17 lutego zdania rady państwa, członek rady ministra spraw wewnętrznych, tajny radca Tokarew, uznany za winnego bezprawia, które spowodowało ważne następstwa“.

Widoki pokojowe.

Petersburski korespondent *Polit. Corr.* donosi pod d. 1 b. m.: „Dziś miała się odbyć z inicyatywy p. Giersa nadzwyczajna rada ministeryalna w zamku gatczyńskim, pod przewodnictwem cara samego i zająć się wyłącznie sprawą zatargu angielsko-rossyjskiego. W obradach tych, oprócz ministrów, miało wziąć udział kilka osobistości, które w rozwiązaniu sprawy posiadają głos decydujący. Gdy rossyjski minister spraw zagranicznych od dawna już starał się doprowadzić do skutku taką naradę, upatrywać więc można w urzeczywistnieniu tego życzenia objaw, świadczący, że polityka jego zwyciężyła zapatrywania przeciwników, którzy politykę Giersa mocno krytykowali i popierali tendencye wojownicze. Ale mimo pragnienia pokoju, nikt nie powinien się spodziewać, żeby Rossya dopuściła do uchybienia swej godności narodowej. Jeżeli więc dzienniki londyńskie twierdzą, że gabinet angielski chce żądać od Rossyi formalnego zobowiązania, iż nie wykona zamachu na niezależność Heratu, to przewidzieć można z góry, że pretensya podobna nie zostanie uwzględnioną, tak samo, jak nie uczyniono zadość żądaniu wyparcia się czynu Komarowa lub zarządzenia śledztwa w sprawie starcia nad rzeką Kuszk.

„Wobec doniesień dzienników zagranicznych, jakoby wojska rossyjskie doznały w nowszych czasach klęski w Azyi środkowej, zapewnić możemy kategorycznie, że po starciu nad Kuszkiem nie stoczono żadnej więcej walki Nie było również żadnego starcia na morzu pomiędzy marynarką angielską a rossyjską, o czem równie obiegały bezpodstawne pogłoski.“

„Na ostatnim raucie u ambasadora niemieckiego generała Schweinitza było przeszło 400 osób, pomiędzy niemi wielu członków rodziny carskiej, ministrowie i ciało dyplomatyczne. P. Giers rozmawiał znowu bardzo długo z posłem angielskim sir E. Thorntonem“.

W sprawie zbliżającego się do rozwiązania zatargu, pisze i petersburski korespondent *Schlesische Ztg.*, że pomyślny zwrot w rokowaniach, przypisać należy nietylko p. Giersowi, ale także i to głównie samemu carowi „Car Aleksander — mówi dalej korespondent — stara się przedewszystkiem o to, ażeby krajowi zapewnić pokój, wie on bowiem, że nawet w razie najszczęśliwszej wojny, rossyjskie stosunki finansowe, które zaczęły się odradzać, doznałyby niezmiernego uszczerbku. Wojna odroczyłaby na długo wykonanie zamierzonych przez cara reform wewnętrznych, jak rozszerzenie komunikacyi, budowa nowych linij kolejowych i zakładanie kanałów. W tutejszych kołach decydujących, wierzą w niezbędne ustępstwa ze strony Anglii i dlatego też mają pewność załatwienia sprawy pojednawczo. Powtórzyć zresztą trzeba z naciskiem, że wszystkie pogłoski o uzbrojeniach europejskiej armii rossyjskiej, są bezzasadne, i że oprócz uzbrojenia wybrzeży, nie podejmowano żadnego innego. Okręgom wojskowym Odessy, Kaukazu i Kazania, rozkazano wprawdzie zrobić przygotowania do ewentualnej mobilizacyi, ale nie zmobilizowano ani jednego batalionu w żadnym z tych okręgów.“

Według *Berliner Pol. Nachr*, najniebezpieczniejszy punkt groźnego jeszcze przed kilku dniami przesilenia, już przebyty, a dyplomaci mają obecnie zadanie, ażeby dla dokonanego w zasadzie porozumienia znaleźć podstawę, na którejby przyszło do traktatu Na pozór zdaje się, że zwrot w polityce angielskiej zaszedł od chwili powrotu do królowej do Anglii, czy w istocie to jest przyczyną bardzo pojednawczego tonu rządu angielskiego, można dziś tylko przypuszczać. Wiele niewątpliwie przyczyni się do wyrównania nieporozumień okoliczność, że Anglia przestała identyfikować swoje interesa z afgańskiemi, gdyż to uwalnia rząd angielski od podnoszenia nieusprawiedliwionych pretensyj Afganistanu.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły, gminie Potok, w powiecie krośnieńskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Mianowania w c. k. armii.** Starszymi lekarzami rezerwy mianowani: zastępca lekarza-asystenta rezerwowego dr. Wojciech Fiałkowski, oraz wojskowo-lekarscy elewowie rezerwowi I klasy dr. Jan Zahon i dr. August Sax, pierwszy w pułku piesz nr 13, drugi przy szpitalu garnizonowym nr. 14 we Lwowie, trzeci przy takimże szpitalu nr. 15 w Krakowie.

Wojsk. lekarski elew rezerwowy II klasy dr. Jan Danderer, mianowany lekarzem asystentem rezerwy przy szpitalu garnizonowym nr. 14 we Lwowie.

— **Za spokój duszy** ś. p. Cesarzowej Maryi Anny, odbyły się przedwczoraj w kościołach obu obrządków, w całym kraju, solenne nabożeństwa żałobne przy udziale przedstawicieli władz, wojska i korporacyj, oraz rzesz pobożnych.

— **Otwarcie** a względnie ukonstytuowanie się Izby handlowej i przemysłowej lwowskiej, zarządzone przez JE. Pana Ministra handlu w myśl §. 12 ustawy z 29 czerwca 1868 (nr. 85 dz. p. p.) nastąpi dnia 9 b. m., o godzinie 10 rano. Otwarcia Izby dokona c. k. radca Namiestnictwa i starosta lwowski p. Kosiński, jako delegat JE. Pana Ministra.

— **Sprawa osieroconej kuratoryi** fundacyi Stanisława hr. Skarbka z dniem przedwczorajszym weszła w nową fazę, bowiem zamianowany przez Wydział krajowy zastępcą kuratora Władysław hr. Badeni, na posiedzeniu Wydziału dnia 5 b. m. złożył ten urząd, a Wydział na miejsce jego zamianował Henryka hr. Skarbka, desygnowanego, w skutek rezygnacyi swego starszego brata Józefa, na rzeczywistego kuratora fundacyi. Nowy zastępca kuratora obejmie urzędowanie, skoro nominacyę zatwierdzi c. k. Namiestnictwo. — Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, c. k Namiestnictwo zatwierdziło już mianowanie Henryka hr. Skarbka zastępcą kuratoryi fundacyi Skarbkowskiej. Nowo-mianowany z dniem jutrzejszym rozpoczyna urzędowanie, przy której to sposobności odbędzie się w kościele Archikatedralnym, o godzinie 10 rano, solenne nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Henryka hr. Skarbka.

— **Nędza wyjątkowa.** Dla ubogiego, dwunastoletniego dzieci obarczonego szewca na Łyczakowie, złożył, oprócz wykazanych już datków w kwocie 56 zł. 60 ct., p. R we Lwowie 1 zł., czyli ogółem 57 zł. 60 ct.

— **Jubileusz Jana Zacharyasiewicza,** obchodzony będzie w Warszawie przez literatów i dziennikarzy składkową ucztą w dniu 16 b. m.

— **P. Tadeusz Skalski,** otrzymawszy od dyrekcyi teatru urlop do końca b. m., aby mógł sobie coś złożyć na koszta sprowadzenia żony swojej z Mentony, wyjeżdża do kilku miast, w których urządzi wieczorki dramatyczne. Najprzód jedzie do Tarnopola, gdzie w sobotę, 9 b. m., da pierwszy wieczorek. W następny wtorek wyrusza na Przemyśl, Jarosław, Rzeszów, Tarnów, do Krakowa. Repertoar wieczorków p. Skalskiego składa się z rzeczy, które zabawić mogą każdą publiczność, i w których gra wybornie. Są to monodramy, lub sceny przerobione umyślnie dla jednej osoby, jak n. p. scena z *Gałganducha* szewca Szydełki; scena z *Chłopa milionowego,* scena Protazego z *Łobzowian,* scena z *Majstra i czeladnika;* monologi p. t. *Przeklinam wszystkie pokojówki, Baron Ippelmayer* opowiadający o swoim wypadku na własnym balu, scena Szczeponka z *Chłopów arystokratów,* scena z *Radców pana Radcy,* i dużo a dużo innych monologów.

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj, we czwartek, po raz 15 *Właściciel kuźnic* (*Le maitre de forges*), dramat w 4 aktach Jerzego Ohneta. — Jutro, w piątek, 8 maja, pierwszy gościnny występ p. Bolesława Ładnowskiego, artysty teatrów warszawskich *Otello,* tragedya w 5 aktach W. Szekspira. — W sobotę, 9 maja, *Opowieści Hoffmana* (*Les Contes d' Hoffman*), opera fantastyczna w 4 aktach Offenbacha. — W niedzielę, 10 maja, po raz drugi *O własnej sile,* komedya w 3 aktach Juliana Adolfa Święcickiego. — W poniedziałek, 11 b. m., drugi występ gościnny p. Bolesława Ładnowskiego *Przed ślubem,* komedya w 5 aktach Kazimierza Zalewskiego. — *Rip-Rip,* słynna operetka Planquetta kompozytora *Dzwonów Cornevilskich* z której codziennie odbywają się próby, przedstawioną będzie po raz pierwszy dnia 15 maja, następnie przygotowywać się będzie *Gasparonne,* operetka Millöckera.

Z dniem 1 czerwca rozpoczną się przedstawienia naszej operetki w krakowskim teatrze. Umowa dyrekcyi teatru lwowskiego, już została z panem Koźmianem zawartą. Personal operetkowy wyjeżdżający do Krakowa wraz z orkiestrą i służbą wynosić będzie 120 osób. Dramat w tym roku podzielony będzie na dwie części: jedna połowa wyjedzie do Krynicy, druga pozostanie we Lwowie.

(π) **W archidyecezyi lwowskiej** obrz. grecko-katolickiego instytuował się ks. Jan Herasimowicz, administrator kapelanii w Zarubińcach, na probostwo w Turzem; ks. Józef Sawczyński, pleban w Podkamieniu, na probostwo w Giermakówce; ks. Filemon Ogonowski, wikary w Śniatynie, na probostwo w Dzurowie; ks. Tymoteusz Kekisz, kapelan w Baczowie, na probostwo w Dusanowie; ks. Teofil Mihowicz, administrator w Nadiatyczach, na probostwo w Knihiniczach; ks. Piotr Kosowicz, pleban w Osowcach, na probostwo w Baryszu; ks. Michał Marmorowicz, administrator w Mołodyńcach, na kapelanię w Fitkowie; ks. Antoni Odczyński, na probostwo w Dmytrowie; ks. Augustyn Karpowicz, na probostwo w Łanowcach; ks. Julian Zielski, na kapelanię w Ubiniu; ks. Mikołaj Kumanowski, na kapelanię w Niemczynie; ks. Teodor Kosiewicz, administrator probostwa w Opryszkowcach, na toż beneficyum i ks. Michał Kobylański, na probostwo w Myszkowie.

— **Wystawa dzieł Grottgera.** Dyrekcya krakowskiego Tow. przyjaciół sztuk pięknych ogłasza: „W gronie przyjaciół i wielbicieli dzieł Artura Grottgera, przedwcześnie zmarłego dla sztuki, powstała myśl urządzenia w Sukiennicach wystawy największej liczby prac jego. Pragnąc ten zamiar doprowadzić do skutku, dyrekcya Tow. przyj. sztuk pięknych postanowiła dać ze swej strony gwarancyę, za wszystkie nadesłane w tym celu do Krakowa pod adresem Towarzystwa prace, zająć się urządzeniem wystawy, a po zamknięciu odesłać je właścicielom. Do znanych posiadaczy prac Grottgera już rozesłano zaproszenia, niewiadomych zaś zaprasza się niniejszem o przyjęcie udziału w tej wystawie, która dopomoże do urządzenia pouczającego studyum dla artystów i znawców przez zestawienie szeregu dzieł tego mistrza.

— **Świetny meteor** obserwowaliśmy wczoraj około godziny trzy kwadranse na 9 wieczór w południowej stronie nieba. Meteor, przedarłszy warstwę chmur, bez szelestu spadł na ziemię, jak się zdawało, w niewielkiej odległości od miasta.

= **Fałszerz monet.** W ostatnich czasach pojawiły się w znacznej ilości podrobione monety jednoreńskowe w Przemyślu i Sanoku. W tem ostatniem mieście padło podejrzenie o rozpowszechnianie falsyfikatów na pewne indywiduum niewiadomego nazwiska i pochodzenia, które puściwszy w obieg kilka takich falsyfikatów w Sanoku i w Dolinie, powiatu sanockiego, znikło bez śladu Indywiduum to liczy około 30 lat, jest wzrostu średniego, smukłej postawy, brunatnych włosów, takichże małych wąsów i bokobrodów, ubrane w brunatny surdut, wysokie buty i w strzelecką czapkę.

= **Niebezpieczny oszust.** W miesiącu kwietniu do p. Piaszczyńskiego, dzierżawcy dóbr w Derewiance, powiatu ostrogskiego, na Wołyniu, zgłosił się mężczyzna, niewiadomego prawdziwego nazwiska i pochodzenia, nazywający się Baszyńskim, szukając obowiązku rządcy. Znalazłszy u p. Piaszczyńskiego chwilowy przytułek, skradł mu, po trzech-tygodniowym pobycie w jego domu, cztery tysiące rubli gotówką i biletami, tudzież weksle na imię Bronisława Zubkowskiego opiewające. Wspomniony Baszyński, który miał być przedtem w podróży w Galicyi, na granicy koło Brodów, jako podejrzany przyaresztowany, i przy którym znaleziono wytrychy, różne pieczęcie i trzy pasporty, a między temi jeden pruski dokument pasportowy, ma lat nad 40, jest wzrostu miernego, zwinny i rzutki, mówi czysto po polsku, po rusku i po niemiecku, ma włosy ciemne nieco siwawe, bródkę hiszpankę, jest ślepy na lewe oko i nosi dla maskowania tegoż okulary.

— **Piorun** d. 24 kwietnia wśród burzy uderzył dwukrotnie w Libuszy, pow. gorlickiego, wzniecił pożar, który zniszczył budynki jednego z gospodarzy i zabił konia w stajni. — W Lubli, pow. jasielskim, spalił dom mieszkalny włościański i poraził na śmierć krowę. — Na obszarze dworskim w Prusietni, w pow. sanockim, wzniecił pożar, który pochłonął stodołę z sianem, 170 kóp niemłóconego zboża i młocarnię. W części tylko ubezpieczona szkoda wynosi około 4 000 złr.

— **Pożary leśne.** W ostatnich dniach znowu było w kraju kilka pożarów leśnych. I tak w lesie dworskim w Starych Bohorodczanach ogień, którego przyczyna nie mogła być na razie zbadaną, zniszczył 25 morgów kultury. Nieubezpieczona szkoda 1 200 złr. — W lesie, należącym do skarbu Łopatyńskiego, w pow. brodzkim, ogień, który z niewiadomej przyczyny powstał na zrębie, zniszczył młodą kulturę na obszarze około 10 morgowym. — W lesie dworskim w Stańkowie, pow. stryjskiego, spłonął morg młodego zapustu świerkowego, a tegoż samego dnia w lesie dworskim w Uhełnie, tegoż powiatu, pożar zniszczył dwumorgowy obszar młodego lasu. W pierwszym wypadku ogień mógł powstać z iskry przejeżdżającej lokomotywy, w drugim przyczyna ognia niewiadoma. — Wreszcie w dworskim lesie w Żurawnie, pow. żydaczowskiego, spłonęło z niewiadomej przyczyny około 200 morgów kultury. Nieubezpieczona strata wynosi 1.000 złr. — We wszystkich powyższych wypadkach, zarządzono dochodzenie przyczyny pożaru.

= **Statystyka policyjna** za miesiąc kwiecień 1885 r. W miesiącu kwietniu bież. r. aresztowała c. k. dyrekcya policyi 842 osób: mianowicie: za kradzież 152, za oszustwo 10, za sprzeniewierzenie 5, za podpalenie 1, za uwiedzenie 1, za nieostrożną jazdę 1, za przybranie sobie fałszywego nazwiska 1, za maltretowanie dziecka 1, za obrazę straży 15, za żebranie 11, za dręczenie zwierząt 8, za przekroczenie regulaminu dorożkarskiego 62, za przekroczenie regulaminu prostytucyi 12, za przekroczenie regulaminu służbowego 15, za uszkodzenie cielesne 14, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 1, za publiczne zgorszenie 2, za gwałt publiczny 3, opilstwo 85, burdy 73, za włóczęgostwo 156, z sądów odstawiono do policyi po odbytej karze 213. Z tychże odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 53, do c. k. sądu powiatowego karnego 235, do tutejszego magistratu do zbadania przynależności i do robót przymusowych 148, do wyszupasowania 12?, do szpitala krajowego na słabości kiłowe 15, na świerzb 4, na inne słabości 4, policyjnie ukarano 261 osób.

— **Znany z procesu Kraszewskiego** denuncyant Adler, umarł w tych dniach w Wiedniu nagle na paraliż serca. Współoskarżony kapitan Hentsch, jak wiadomo, niedawno umarł w twierdzy Halli.

— **Hrabina Hutten-Czapska,** która przeciw unieważnieniu swego małżeństwa z W. ks. Heskim wniosła była w grudniu r. z. apelacyę do sądu nadziemiańskiego w Darmsztacie, przed tygodniem swoje podanie przez adwokata cofnąć kazała W. książę deponował był w sądzie sumę 20.000 marek, którą p. Kolemine miała dożywotnie pobierać. Hrabina jej przyjąć nie chciała. W. książę pieniądze cofnął, przekonawszy się o bezowocności swych starań, a pani Kolemine przebywa obecnie w Rossyi.

— **Byłego prezydenta** Unii północnoamerykańskiej, Granta, jak donosi *Sun,* badał lekarz Lazarowicz, polak i zapewnił, że nie ma raka. Po wydrukowaniu wiadomości o tem, rodakowi naszemu wielbiciele generała złożyli w ofierze garnitur złoty, wartości 15.000 dolarów. Praktyka Lazarowicza, dotąd nieznanego, w przeciągu 24 godzin ustaliła się, wezwano go bowiem od razu do kilkudziesięciu chorych.

— **Zmowa.** Według doniesień z Paryża, krawcy tamtejsi zrobili strejk. Wszystkie większe magazyny krawieckie są zamknięte, gdyż pryncypałowie nie chcą słyszeć o podwyższeniu pomocnikom płacy.

— **Na poczcie w Peszcie** wykryto znowu defraudacyę. Nadany w Nowym Sadzie wór z listami pieniężnemi wartości 5.894 zł., po otworzeniu go zawierał zamiast 14 listów, tylko stare gazety.

— **Balony wojenne.** Przez kilka lat sztab główny angielski zajmował się kwestyą zastosowania aerostatyki do celów wojennych; wreszcie wyprawa sudańska otworzyła pole do wypróbowania balonów. W Suakimie używano balonu objętości 7 000 stóp sześc., napełnionego powietrzem rozrzadzonem. Balon był za pomocą liny przymocowany do ciężkiego furgonu. Znajdujący się w balonie z łatwością mogli śledzić ruchy nieprzyjaciela, ukrytego za wzgórzami lub gąszczem. Wobec tego rzecz niewątpliwa, że powietrze rozrzedzone odegra niepoślednią rolę w przyszłych wojnach. Wciąż jednak przemyśliwają o wożeniu za wojskiem gazu lżejszego od powietrza jak np. gaz oświetlający, starannie oczyszczony. Tysiąc stóp sześciennych tego gazu może unieść w górę 40 funtów wagi. Wyprawy zatem wojenne wozić będą z czasem za sobą węgiel kamienny, chemików i aerostatyków. Już nawet jakiś Amerykanin podał projekt balonów, z którychby rzucano granaty ręczne i naboje dynamitowe na wojska nieprzyjacielskie lub miasta oblężone.

— **W salonie paryskim** pomiędzy innemi znajduje się obraz F. Barriasa zatytułowany „Śmierć Chopina". Mistrz, jak pisze korespondent *Kur. Warsz.,* konający spoczywa w głębi na łożu. Tuż przy nim fortepian, którego klawiatury dotyka stojąca postać w bieli, w nieco fantastycznym, starożytnym stroju (ma to być Delfina Potocka). Dokoła klęczące w niemej rozpaczy kobiety i mężczyźni. Całość, nie bardzo może zgodna z rzeczywistością, boć przecież najserdeczniejsza przyjaciółka mistrza naszego nie mogła przywdziać podobnego stroju, sprawia jednak podniosłe i poetyczne wrażenie.

Wystawa węgierska.

III.

Pawilon dla rolnictwa położony jest po lewej stronie zachodniej bramy pałacu dla przemysłu. Znajdujemy się w bardzo obszernej hali, która chociaż pozbawiona wszelkich ozdób, zawiera cenne skazówki rozwoju i postępu Węgrów na polu rolnictwa i gospodarstwa krajowego. Do niedawna gospodarstwo rolne w Węgrzech prowadzone było według szablonu przekazanego tradycyami: gospodarz uprawiał swój zagon tak jak to czynił jego dziad i pradziad, nietroszcząc się o zdobycze nowoczesne i rad był, gdy zebrany plon zaspokajał jego potrzeby aż do następnych zbiorów. Od pewnego jednak czasu stosunki się zmieniły. Obecnie różnego rodzaju maszyny znalazły zastosowanie nawet w większych gospodarstwach włościańskich, rolnik ukorzył się przed siłą wiedzy i postępu, ekonom poczyna się oswajać z chemią i fizyką, wzmaga się liczba wzorowych gospodarstw, a węgierskie ministerstwo rolnictwa, handlu i przemysłu zwiększa z każdym rokiem liczbę znakomitych szkół fachowych, wydających dzielnych i pożytecznych krajowi gospodarzy.

W pawilonie dla rolnictwa zajmującym 4303 metrów kwadratowych pomieszczono trzy grupy, mianowicie: „rolnictwa i naukowych zakładów agronomicznych", dalej „ogrodnictwa i uprawy wina", wreszcie grupę: „produktów zwierzęcych". W pierwszej grupie wzięło udział około tysiąc wystawców, w drugiej 80, w ostatniej 365.

Na szczególniejszą uwagę zasługują wystawy urządzone przez zakłady krajowe, z których niektóre mogą posłużyć śmiało za wzór dla krajów znajdujących się pod względem rolnictwa u zenitu swojego rozwoju.

Wchodząc do hali bramą zachodnią, spostrzegamy w bezpośredniem z sobą sąsiedztwie dwie nadzwyczaj zajmujące ekspozycye, urządzone staraniem krajowych inspektoratów dla gospodarstwa mlecznego i rybołowstwa. Obok brudnego szałasu skleconego z prostych desek a przedstawiającego pierwotny stan wołoskiej fabrykacyi serów, wpada w oko schludny domek, w którym dano obraz wzorowej fabrykacyi serów śmietankowych Obok, znajduje się wystawa, przedstawiająca wzorowe urządzenie dla wyrabiania sposobem fabrycznym masła i serów, tudzież chata, w której sporządzany bywa ser i masło sposobem praktykowanym po wsiach. Tak tu jak i tam są w użyciu maszyny i poprawne przyrządy skracające czas pracy i udoskonalające wyrób.

W nadzwyczaj gustownym oddziale dla hodowli ryb, zajmuje przedewszystkiem naszą uwagę bogaty zbiór dawnych i nowoczesnych przyrządów do łowienia ryb, nadto kolekcya ryb węgierskich, zakonserwowanych znakomicie w spirytusie. W wielkim basenie pomieszczono okazy ryb żywych a w osobnej przegrodzie urządzono wystawę narybka wraz ze stucznem zarybianiem. Inspektorat krajowy nadesłał kilka grup znanych tępicieli ryb, tudzież nadzwyczaj pomysłowo wykonany aparat dla transportu ryb.

Od pewnego czasu poświęcono w Węgrzech szczególniejszą uwagę hudowli jedwabników. Z kart powywieszanych na wystawie inspektoratu krajowego dla uprawy jedwabnictwa, dowiadujemy się, że w roku zeszłym w 556 gminach, znajdowało się 9.892 hodowców, którzy za uzyskaną z uprawy przędzę otrzymali 130.370 zł., gdy przed pięcioma jeszcze laty, dochód z tej gałęzi przemysłu uzyskany przez 91 gmin, wynosił zaledwie 2.809 zł. Hodowcy węgierscy wysyłają obecnie swój towar aż do Londynu, gdzie płacony jest po najwyższych cenach.

Bogatą kolekcyę cerealiów, nadesłały liczne stowarzyszenia rolnicze w Węgrzech. W oddziale tym zwraca na siebie uwagę atłas, który na 28 kartach daje dokładny obraz stosunków gospodarstwa rolniczego w Węgrzech, Siedmiogrodzie i Banacie.

Wielki interes budzi dalej wystawa pasiek. W r. 1883 wysłano z Węgier za granicę miodu i wosku za 786.000 zł.

W hali dla rolnictwa urządzono także wystawę międzynarodową, obesłaną przez najodleglejsze kraje. Są tu okazy z Chin, Indyj Szwecyi, Norwegii, Włoch, a prawie wszystkie prowincye austryackie stanęły w tym dziale do współzawodnictwa.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan powrócił przedwczoraj rano z Pesztu do Wiednia, w towarzystwie generał-adjutanta br. Mondla, radcy dworu Papaya i dwóch przybocznych adjutantów.

Tegoż dnia o godzinie 5 po południu odbył się w małej galeryi zamku schönbruńskiego **obiad galowy** na cześć następcy tronu badeńskiego, w. ks. Fryderyka-Wilhelma, w którym wzięli udział Najd. Cesarzewiczowstwo, tudzież przebywający chwilowo w Wiedniu Najd. Członkowie Domu cesarskiego, dalej książę i księżna Nasauscy, wraz z córką księżniczką Hildą, narzeczoną w. księcia. wielu dygnitarzy dworskich i członkowie świty.

Księżna Milena Czarnogórska przybyła przedwczoraj po południu z Tryestu do Wiednia, i po krótkim wypoczynku, udała się w dalszą podróż do Petersburga.

P Minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky, powrócił przedwczoraj wieczorem do Wiednia.

Presse dowiaduje się, że pan Minister handlu br. Pino, przyjął ofiarowaną mu przez obywateli miasta Steyru (w Górnej Austryi) kandydaturę na posła do Rady państwa.

Austryacko-węgierski radca ambasady w Paryżu, hr. Agenor Gołuchowski przybył przedwczoraj rano do Wiednia.

Fremdenblatt pisze: Jak się dowiadujemy z źródła wiarygodnego, najzupełniej bezzasadną jest wiadomość, podana przez jeden z dzienników wiedeńskich, o rokowaniach rządu austryackiego z W. Portą, w sprawie zamierzonego rzekomo rozszerzenia garnizonów austryackich aż do Mitrowicy.

Sejm węgierski podjął napowr[illegible] przerwaną w skutek otwarcia wys[illegible] krajowej. działalność parlamentarną. [illegible] przedwczorajszem posiedzeniu przyjęła [illegible] deputowanych w trzeciem czytaniu pro[illegible] ustawy o katastrze.

Na porządku dziennym obrad wto[illegible] wego posiedzenia Izby pruskiej zn[illegible] wała się znana petycya ludności W. [illegible] stwa Poznańskiego, żądająca znies[illegible] rozporządzenia rządowego o niemie[illegible] języku wykładowym dla wszystkich p[illegible] miotów szkolnych, z wyjątkiem r[illegible] w szkołach ludowych. O przebiegu dy[illegible] syi nie mamy dotychczas żadnego je[illegible] doniesienia.

Wczoraj miały toczyć się w pa[illegible] mencie niemieckim rozprawy [illegible] wnioskiem Koła polskiego dot[illegible] cym języka polskiego w sądownictwie [illegible] ponieważ jednak wniosek ten stał na [illegible] giem miejscu, a poprzedzała go spraw[illegible] dająca się do obszernej dyskusyi, p[illegible] wątpliwem jest, czy dostał się pod ob[illegible]

Z oświadczeń ks. Bismarck[illegible] parlamencie niemieckim nad [illegible] jektem o podatku giełdowym w[illegible] wają dzienniki domysł, iż projekt ten [illegible] będzie już uchwalonym na sesyi bie[illegible] która ukończy swoje czynności w p[illegible] szych dniach przyszłego tygodnia.

Korespondent rzymski do *Kreuz*[illegible] pozostający w stosunkach z posel[illegible] pruskiem przy Watykanie, pisze w ton[illegible] nowczym, że rząd pruski nie ma [illegible] chęci ustąpić w sprawie archid[illegible] zyi gnieźnieńsko-poznańskiej [illegible] jednostronne działanie Stolicy św. [illegible] by tylko zaszkodzić i przeszkodzić

cznemu załatwieniu zatargu. Korespondent twierdzi, że widoki wojny rossyjsko-angielskiej rzuciły także pewien cień na rokowania z Rzymem, i to wcale w duchu pomyślnym.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Belgradu, że król Milan, w czasie tegorocznej swojej podróży za granicę, wstąpi do Pesztu, celem zwiedzenia tamtejszej wystawy. Jak się zdaje, minister rolnictwa Rajowic, zostanie wysłany do Pesztu, dla poczynienia obszernych studyów nad wystawą.

Po powrocie króla i rządu z Niszu do Belgradu, nastąpi bezzwłocznie nominacya posła serbskiego przy dworze włoskim. Jako kandydatów na tę posadę wymieniają podpułkownika Franassewica i p. Simica, dotychczasowego przedstawiciela królewskiego w Sofii.

Polit. Corr. w doniesieniu z Konstantynopola zapewnia, że po zbadaniu Dardanelów przez komisyę techniczną, okazało się że uzbrojenie linii obronnej nastręcza niezmierne trudności. Oficerowie niemieccy proponują ułożenie podwodnych torped, okazało się bowiem, że flota angielska mogłaby z wielką łatwością zwyciężyć pozorne trudności obwarowań nadbrzeżnych. Z drugiej strony zaś, głębokość morza i niezwykle silne prądy nie dają żadnej rękojmi, że torpedy utrzymają się w odpowiedniem i zamierzonem miejscu.

W innym liście ze Stambułu do *Polit. Corr.* donoszą, że tureckie biuro prasowe zabroniło z wyższego rozkazu wychodzącym w Turcyi dziennikom podawać szczegółów o zatargu rossyjsko-angielskim.

Torysowskie stronnictwo w Anglii jest mocno niezadowolone z najświeższego obrotu sprawy afgańskiej. Dzienniki tego stronnictwa dają wyraz tej niechęci, twierdząc, że porozumienie angielsko-rossyjskie, jest upokorzeniem Anglii. Wielu członków konserwatywnych ubolewa, że w chwili tak ważnej posiada gabinet Gladstona liberalną większość w Izbie gmin, usposobioną pokojowo.

Donoszą z Rzymu do *Polit. Corr.*, że w dalszym ciągu zgłosiły udział w międzynarodowej konferencyi sanitarnej: Portugalia, Rumunia i Chili.

Przy ponownem otwarciu francuskiej Izby deputowanych, zagaił prezes Izby Floquet posiedzenie, następującą krótką przemową: „Zaszczyt kierowania ostatnim peryodem czynności prawodawczych, przejmuje mię wielkiem wzruszeniem. Ażeby nie uledz pod ciężarem, muszę zapomnieć o mężach, którzy byli tu moimi poprzednikami, a których następcą zrobiły mię okoliczności. Nie potrzebuję polecać pamięci publicznej ani tych, którzy obecnie stoją na czele rządu, ani tego, który w sile wieku i chwały zszedł do grobu, poczytuję za rzecz pierwszą spełnienie obowiązku, zakreślonego każdemu republikanowi. Mogę panom ofiarować tylko moją dobrą wolę, ale ta byłaby bezowocną, gdybyście mi nie użyczyli swego poparcia i pobłażania, o które proszę wszystkich bez wyjątku. Ktokolwiek zasiada na tem krześle, obowiązany jest zapomnieć, że należy do jakiej frakcyi; to miejsce zajmować może tylko bezstronny sędzia, który ma na oku jedynie opiekę prawa i wolności dla wszystkich, ażeby wyjednać poważanie dla wszechwładztwa narodowego". Zagajenie to przyjęte było oklaskami z lewicy i prawicy.

Izba wybrała wiceprezesem posła de la Forge, ze skrajnej lewicy 146 głosami.

Z Ha Noi nadeszły pomyślniejsze wiadomości. Potwierdza się odwrót wojsk chińskich z pod Langsonu. Nad rzeką Czerwoną objawia się także częściowy odwrót nieregularnych wojsk czarnych sztandarów.

Senat w dniu otwarcia sesyi zgromadził się był tylko na chwilę i odroczył posiedzenie do dnia dzisiejszego.

W Kambodży trwają niepokojące rozruchy. Generał de Courcy, wydał rozkaz wysłania z Tonkinu jak najśpieszniej 1.500 ludzi zbrojnych do Kambodży.

W Paryżu wywołały pewne wzburzenie protesta Anglii przeciw ponowieniu wydawnictwa *Bosphore egyptien* w Kairze. Francya, oświadczają w drodze półurzędowej, żądała bezwarunkowego usprawiedliwienia ze strony Egiptu i nie pozwoli na wznawianie tej kwestyi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Peszt, 7 maja. (*Tel.. pryw.*) *Nemzet* donosi, że p. Minister wojny hr. Bylandt, wobec oporu Węgier przeciw przywróceniu akademii lekarsko-wojskowej *Josefinum*, odstąpił na razie od myśli zrealizowania odnośnego planu.

Zagrzeb, 7 maja. Sejm kroacki przyjął cały budżet.

Berlin, 7 maja. Wczoraj po południu aresztowano pewnego 30 letniego robotnika, chwilowo bez żadnego zajęcia, z powodu, iż rzucał kamieniami do okien pałacu cesarskiego. Wczasie tego zajścia nie było cesarza w pałacu. Chodzi tu widocznie o karygodną swawolę.

Berlin, 7 maja. Parlament odrzucił wniosek o uchylenie cła od petroleum i podatku od soli a to po oświadczeniu ze strony rządu, iż takie zniesienie jest niemożliwe.

Resztę paragrafów projektu o opodatkowaniu giełdy przyjęto według wniosków komisyi.

W Izbie pruskiej minister Puttkammer odpowiadając na popartą przez centrum interpelacyę Koła polskiego w sprawie wydalania z Prus wschodnich i zachodnich mieszkańców nieposiadających indygenatu pruskiego, oświadczył, iż rząd szanuje prawo międzynarodowe, lecz narodowcy żądają jeszcze czegoś więcej. Bezpieczeństwo i potrzeba pielęgnowania cywilizacyi niemieckiej, domagają się tych ciężkich zarządzeń, które są zarazem opieką dla pracy narodowej, albowiem pracujący za małem wynagrodzeniem robotnicy polscy, zmuszają niemieckich robotników do wychodztwa.

Charakterystyka gospodarki Polaków w Prusiech Zachodnich, przed panowaniem pruskiem, skreślona przez ministra, wywołała silne wzburzenie na ławach polskich. Minister oświadczył, że zarządzenia nie mają nic wspólnego ze sprawą wyznania religijnego, i prosi, aby nie identyfikować polonizmu z katolicyzmem. Mowca zapowiedział obostrzenie zamknięcia granicy od strony Rossyi. Ogółem przebywa w Prusiech zachodnich 3000 obcokrajowców, z tych 1/5 część, której pobyt uznano za nieprawny została wydaloną.

Dep. Windthorst oświadczył, iż moralność publiczna stoi wyżej niż zdanie pruskiego ministra. Źle by było z Niemcami w Rossyi, gdyby rząd rossyjski chciał użyć represaliów. Wydalenie Niemców z Francyi w czasie ostatniej wojny, spotkało się z ogólną naganą, a Niemcy zażądały później z tego tytułu odszkodowania. Wydalania sprzeciwiają się uczuciom i prawom narodowym. Mowca gani przedewszystkiem, iż rząd wydał nagle i niespodzianie wzmiankowane zarządzenia, które z tego też powodu wydają się podwójnie brutalnemi.

W replice oświadczył minister Puttkammer, iż w skutek tych zarządzeń nic nie ucierpią dobre stosunki Niemiec z Rossyą.

Dep. Wehr (ze stronnictwa prawa) stawał w obronie zarządzeń.

Dep. Łyskowski przypomniał uroczystości urządzane przez Niemców w Rossyi na cześć ks. Bismarcka, jak na przykład w czysto-polskiem mieście Łodzi, które mogłyby były dać powód do represaliów. Przed panowaniem pruskiem byli Polacy moralnym, miłującym pokój i pobożnym narodem. Obecnie zaś zwiększają się u młodzieży polskiej objawy upadku moralności.

Dep. Windthorst trwał przy zdaniu, że wydalanie tysięcy, zwłaszcza ubogich ludzi, jest okrucieństwem. W tym stanie rzeczy, lepiejby uczyniono, gdyby zamknięto zupełnie granice. Mowca odwoływał się w końcu do uczuć ludzkości.

Deput. Virchow opowiadał, że studenci, pochodzący z Rossyi, uskarżali się przed nim z powodu niepokojenia ich przez policyę. Przyjdzie do tego, iż inteligencya rossyjska pocznie omijać Berlin i zaprzestanie metropolię niemiecką uważać za stolicę nauk i oświaty. Już teraz liczba studentów z Rossyi zmniejsza się z dniem każdym. Na wychodźtwach niemieckich w Rossyi, odbiją się ostatnie zarządzenia, a handel i rolnictwo poniosą dotkliwe straty.

Na tem zamknięto trzygodzinne rozprawy.

Rzym, 7 maja. W Izbie deputowanych, minister Mancini dał odpowiedź na interpelacye w sprawie włoskiej polityki kolonialnej. Mowca potwierdził złożone poprzednio przez siebie oświadczenie. Program ekspedycyi na wybrzeża morza Czerwonego przy skromem i roztropnem postępowaniu, nie może wywołać ani trudności politycznych, ani też rozstroju w finansach. Wyprawa Kongo udała się tylko do ujścia Jouby gdzie badacz naukowy Cecchi robi studya a w skutek życzenia Niemiec prowadzi także rokowania w sprawie zawarcia konwencyi handlowej na podstawie zasad wolności, uchwalonych na konferencyi berlińskiej. Stosunki do władców Abisynii i Choy są uspakajające. Koszta wyprawy na wybrzeże morza Czerwonego wynoszą tylko 2 miliony lirów. Minister podtrzymuje dawniejsze swoje oświadczenie o przyjaźni z Anglią i o szczerości przymierza z mocarstwami środkowo-europejskiemi.

W sprawie równowagi na morzu Śródziemnem, oświadczył mowca, iż rząd nie życzy sobie polityki bezczynności, jest jednak systematycznie przeciwnym wszelkim awanturniczym przedsięwzięciom. Mancini dodał, że byłoby błędem militarnym, gdyby chciano rozciągnąć wyprawę aż do Keren, który w moc traktatu należy do Abisynii. Mowca żąda, aby Izba oświadczyła się o polityce gabinetu.

Dep. Camporeale uczynił wniosek o przedłożenie dyplomatycznej korespondencyi w sprawie morza Czerwonego, a Cairoli i Devenzis wnoszą wotum nieufności dla rządu.

Na żądanie Manciniego odroczono rozprawy nad tym przedmiotem do następnego posiedzenia, które zostało wyznaczone na dzień dzisiejszy.

Londyn, 7 maja. *Daily News* dowiaduje się, iż rząd rossyjski przyrzekł dać formalne zapewnienie, iż ani obecnie, ani na przyszłość niema zamiaru okupować Heratu.

Petersburg, 7 maja. (*Tel. pr.*) Wobec ostatnich doniesień z Londynu, tutejsze dzienniki ograniczają się na wypowiedzeniu życzenia, aby pokojowe załatwienie zatargu nie przyniosło Rossyi szkody ani w kierunku moralnym, ani materyalnym.

Wczorajszym rozkazem dziennym zarządzono sformowanie drugiego pozakaspijskiego batalionu kolejowego.

Berlin, 7go maja. (*Tel. pryw.*) *Nat. Ztg.* donosi, iż król duński byłby gotów przyjąć na siebie rolę sędziego polubownego, gdyby otrzymał do tego formalne zaproszenie.

Berlin, 7 maja. (*Tel. pr.*) Według *Kreuz Ztg.*, damy domów panujących w Anglii i Danii pośredniczą w interesie utrzymania pokoju.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 maja 1885, godzina 1, min. 40. Alp. Tow. górn. 40·25, Węg. akcye kredyt. 2·8·—, Akcye anglo-austr. 100·—, Akcye banku Union 76·75 Akcye kolei Karola Ludwika 255·25, Akcye kolei północnej 240·—, Akcye kolei południowej 132·—, Akcye kolei Alföld 182·—, Akcye kolei Elżbiety 301·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 223·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 169·75, Wiedeńskie losy 122·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 107·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·75. Losy regulacyi Cisy 119·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 95·25, Akcye banku związkowego 102·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·24½, Węgierskie losy 116·—, Marka niemiecka —·—, Usposobienie silne.

Wiedeń, 6 maja 1885 r. godzina 5 minut 30. Akcye kredytowe 287·50, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 254·75, Południowa —·—, Renta papierowa 81·80, Galic. listy zastawne 101·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·83½, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 7 maja 1885 r., godzina 10 min. 30. Akcye kredytowe 289·—, Anglo-Austr. 101·50, Unionbank 77·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 131·50, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 90·50, Napoleondor 9·84—, Rubel papierowy 1·24·— Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z dnia 6 maja Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 29·— do 29·25 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·98 do 10·— zł., rzepak (sierpień—wrzesień 13·37 13·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiec. maj) 175·50 m, żyto —·— m., spirytus 42·30, olej rzepakowy —.— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 48·10 fr. olej rzepakowy —·— fr., spirytus

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49^\circ 50'$ $\lambda = 41^\circ 41'$ w. = $340^m,5$.

Dla 8 maja 1885

E. = $-3^m\ 42,^s{}_{06}$. $\Theta_0 = 3^h\ 5^m\ 38,^s{}_{88}$.

Zachód słońca 7go maja o 16h. 26m,8 wschód o 7h. 23m,4

W maju nastąpi ostatnia kwadra księżyca 6d 22h 19m; nów 14d 4h 53m, 6; pierwsza kwadra 20d 19h 21m, 2; pełnia 28d 10h 7m.

Księżyc będzie się znajdywać w punkcie odziemnym (Apogeum) 3d 23h, 5 i 31d 13h, 5; w punkcie przyziemnym (Perigeum) 15d 23h, 5.

Równanie czasu będzie w maju ujemne, wskutek czego zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe, o ilość E. w prawdziwe południe.

Średni stan barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na maj dla Lwowa 731mm4 średnia temperatura 13°,6C.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

6 maja 1885.	2h	9h	[illegible]
Stan barometru w milimetr.	718,23	725,55	724,98
Stan termometru suchego w st. Cels.	11,8	8,4	10,8
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	9,2	6,6	8,3
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	7,1	6,2	6,6
Wilgotność powietrza względna w %.	69	76	69
Stan nieba.	10	1	5
Kierunek wiatru.	wsw.	wsw.	s.
Moc wiatru.	5	2	2
Ilość opadu mierzonego o 2h 16mm,6 deszcz			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia odczytana o 9h. 15,4.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia odczytana o 9h. 8,0			
Elektryczność powietrza, woltów	28	138	141

(N. B. 7/5 1885 od 12h w połud. do 12h dnia połud. 8/5 1885).

Przy wietrze przeważnie zachodnim i średniej temperaturze dnia około 12,0C. niebo zamglone powietrze wilgotne, deszcz chwilowy.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 6 maja 1885.

(bez kupona — bez kupona bieżącego)

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	253	—	256	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	223	50	227	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	282	—	287	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	230	—	235	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	—	100	—
" " " 4 pr. w. a.	91	—	92	50
" " " 5 pr. okresowe	99	—	100	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41 1/2 l.	88	40	89	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
" " " 5 pr. w. a.	96	40	97	40
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	98	40	99	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
4 1/2 prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101	75	103	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa . .	18	—	20	—
" " Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	75	5	85
Dukat cesarski	5	78	5	88
Napoleondor	9	79	9	89
Półimperyał	10	17	10	28
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
" " papierowy . .	1	22	1	24
100 marek niemieckich	60	45	61	20
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 4 maja 1885.

1. Dług państwa	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.90	82.10
luty-sierpień	81.90	82.10
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	82.25	82.45
kwiecień-październik	82.45	82.65
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	125.50	126.50
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.—	139.50
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	139.25	140.25
" " 1864 po 100 złr. . .	170.—	170.50
" " 1864 po 50 złr. . .	169.—	170.—
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	154.50	155.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881 . .	97.95	98.15
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	107.75	108.—
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	103.—	103.—
Galicyi	102.50	103.25
Niższej Austryi	105.75	106.75
Siedmiogrodu	100.75	101.50
Węgier	102.50	103.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	100.75	101.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	283.40	288.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	585.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	851.—	854.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	471.—	473.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	236.50	237.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. . .	2415	2420
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	255.25	255.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	224.—	224.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	300.50	301.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	132.25	132.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	175.—	175.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w. złocie w 50 l.	98.75	99.25
" " " premiowe po 3 pr.	96.75	97.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.30	100.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	100.50	101.50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	90.50	91.50
" " " " po 5 prc. . .	99.—	99.75
" " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne . . .	99.—	99.75
Gal. banku hip. po 6 prc. . . .	101.40	102.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.90	102.20
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 prc. .	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 prc. .	102.—	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.50	99.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze . .	98.—	98.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k. . . .	105.50	106.50
" " po 100 zł. w. a. . . .	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 prc.	99.—	99.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	98.75	99.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865 . .	82.50	83.50
z r. 1867 . .	88.—	88.50
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.75	99.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.75	175.25
Clarego po 40 zł. m. k.	42.25	43.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	20.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	46.—	47.—
Palffego po 40 zł. m. k.	38.75	39.75
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	17.50	18.50
" " węgiersk. " po 5 zł.	8.50	8.80
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	17.50	18.50
Salma po 40 zł. m. k.	53.—	54.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.75	48.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . .	131.—	132.—
" " po 50 zł. w. a. . . .	68.—	68.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.—	28.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	36.—	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt. . . .	124.60	124.90
Paryż za 100 fr.	49.20	49.25
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon. . . .	5.84.—	5.86.—
" pełnej wagi . . .	5.82.—	5.84.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.83.50	9.84.50
Rossyjski imperyał	10.15.—	10.20.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4 1/2 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4 1/2 prc. krajowe listy zastawne	91.25	92.25

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 6 maja 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	80
" " " w srebrze	82	15
Renta w złocie	107	20
5 prc. austr. rent marcowa . .	98	05
Akcye banku wiedeńskiego . . .	851	—
" " kredytowego . .	287	70
Londyn	124	55
Srebro	—	—
Napoleondor	9	83
Dukat cesarski men.	5	84
100 marek niemieckich	60	85

Kuratele.

L. 1658. (2955 2—3)

Józef Berzak z Podhajczyk uznany marnotrawcą, kuratorem dla tegoż ustanowiony Michał Berza z Podhajczyk.

Z c. k. sądu powiatowego.
Rudki, dnia 31 marca 1885.

L. 5073. (2956 2—3)

Mekita Haładut z Nowosiółek gościnnych uznany marnotrawcą, kuratorem dla tegoż ustanowiony Iwan Haładut z Nowosiołek gościnnych.

Z c. k. sądu powiatowego.
Rudki, dnia 31 grudnia 1884.

L. 6113. (2930 2—3)

Enata Procia z Teniatysk bierze się z powodu marnotrawstwa pod kuratelę a kuratorem Iwan Proć.

C. k. sąd powiatowy.
Rawa, 24 sierpnia 1884.

Wyroki prasowe.

L. 2637. (2995)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi jako Trybunał dla spraw prasowych orzeka po wysłuchaniu wniosku c. k. prokuratoryi państwa w myśl §. 493 pk., że umieszczony w nrze 13 czasopisma „Głos nauczycielski" z 1 maja 1885, artykuł zatytułowany: „Ważność oświaty" w ustępach od słów: „Poczucie to" do słów przez „Władzę krajową", zawiera w sobie znamiona występku z §. 300 uk. i że dalsze rozpowszechnianie tego artykułu się wzbrania.

Kołomyja, dnia 2 maja 1885.

(2843)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 15 der periodischen Druckschrift „Unter-Mannhardter Post" vom 20. April 1885 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Ein Wort über die Justiz auf dem Lande" in der Stelle von „Es ist demnach zu beklagen" bis „Eher vermehren als vermindern" das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24. April 1885.

Das k. k. Kreisgericht in Wels hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. April 1885, Z. 1513, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Oberösterreichischer Gebirgsbote" Nr. 16 vom 18. April 1885 wegen des Artikels „Das Versöhnungs-Programm . . ." nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1885, Z. 11438, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Gedichte von Hans Hopfen. Berlin, 1883 A. Hoffmann & Comp." und „Dritte Auflage. Berlin 1885. Verein für deutsche Literatur, W. Moeser Hofbuchdruckerei Berlin" nach den §§ 64 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18. April 1885, Z. 11437, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni listy" (Nachmittags-Ausgabe) Nr. 102 vom 14. April 1885 wegen des Artikels „Uradni rychlost" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 11. und 14 April 1885, ZZ. 10638 und 11059, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit" Nr. 9 vom 28. Februar 1885 wegen der Artikel „Die freie Formation der Gruppen", „Budapest, im Januar 1885", „Milwaukee, 16. Feber 1885", „Gen. Tiefenbacher . . " und „Die Gedenkfeier zu Ehren unseres Genossen" nach den §§ 58 c und 59 c St. G., beziehungsweise 305 und 300 St. G, dann derselben Zeitschrift Nr. 11 vom 14. März 1885 wegen der Artikel „Der große Tag . . . ", „Mord contra . . „ „Was wollt Ihr . . ." und „Der 18. März 1871" nach den §§ 58 a und a und 59 c St G., beziehungsweise § 305 St. G verboten.

Das k. k Kreisgericht in Budweis hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20. April 1885, Z. 2044, die Weiterverbreitung der „Deutsch-österr Volkszeitung" Nr. 30 vom 15. April 1885 wegen des Artikels „Die Reichsrathswahlen" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 April 1885, Z. 1919, die Weiterverbreitung der „Brüxer Zeitung" Nr. 31 vom 18. April 1885 wegen des Artikels „Kleinere Nachrichten Der czechische Landesschulrath . . " nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Laibach hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. April 1885, Z. 3848, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski Narod" Nr. 88 vom 17. April 1885 wegen des Artikels „Iz Ljubljanske okolice" nach § 300 St G verboten

Das k. k. Kreisgericht in Trient hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. April 1885, Z. 1409, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „La Voce Cattolica" Nr. 43 vom 14. April 1885 wegen des Artikels beginnend mit „A proposito del lugubre a annunzio . " nach § 305 St. G. und Art. III des Ges. vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29. Jänner 1885, Z 654, die Weiterverbreitung der nachstehenden ausländischen Druckschriften verboten, und zwar: aus dem J. 1876 „Le poesie di Giuseppe Giusti" (Verona) nach den §§ 63, 64 und 65 a St. G ; aus dem J 1880 „La tibia d'oro" (Rom) nach den §§ 64 und 65 a St G.; aus dem J. 1881 „Scritti editi e inediti", Band IV (Rom) nach den §§ 64 und 65 a St. G; aus dem J. 1882 „Garibaldi", II. Band (Florenz), nach § 65 a St G.; aus dem J. 1884 „Archivio storico per Trieste l'Istria e il Trentino", III. Band, Nr. 9—10 (Rom) nach § 65 a St. G., „L'Unita Nationale con la Monarchia" (Rom) und „Della vita e delle opere di Carlo Combi" (Mailand) nach den §§ 64 und 65 a St. G, „Garibaldi" (Rom) und „Italia geografica, statistica e postale" (Mailand) nach § 65 a St. G, „La Contessa Lascaris" (Rom) „Facezie di Poggio Fiorentino" (Rom) und „Donna Cannone" (Rom) nach § 516 St. G., „Biblioteca Nuova" (Rom) Nr 33 nach den §§ 63 und 65 a St. G., „Biblioteca umoristica (Rom Nr. 1 nach den §§ 63, 65 und 303 St. G., endlich „Le notti degli emigrati a Londro" (Mailand) nach §§ 63, 64 und 65 a St G.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23 Februar 1885, Z 1315, die Weiterverbreitung der nachstehenden ausländischen Druckschriften verboten: „Commemorazione in morte di Scipione de Sighele" (tip. del giornale la Perseveranza) nach § 65 a St. G., dann aus dem J. 1884 „Relazione della Festa Cinquantenaria della mutua societa dei parrucchieri di Torino" (Turin), „Cielo e Terra quarto libro di lettura di Fanciulli delle scuole elementari superiori d'Italia" (Turin) und „Vittorio da Camino Sbarbaro Sbarbaro" (Mailand) nach § 65 a St. G., „Rivista della Esposizione generale italiana" (Turin) nach den §§ 65 a und 63 St. G., endlich aus dem J. 1885 „Nuova Strena italiana" (Mailand) nach § 65 a St. G.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10. April 1885, Z 2390, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Piccolo" (Edizione del mattino) Nr. 1181 vom 3. April 1885 wegen des Artikels „L'Arresto della Monti" nach § 305 St. G. verboten.

Licytacye.

L. 1560. (2932 3—3)

W dniach 18 maja, 22 czerwca i 20 lipca 1885, zawsze o godzinie 10tej z rana, odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Maksyma Szewczyka w l. sunej pod l. 55—281/198 w Hołyniu powiatu Dolińskiego położonej, nieintabulowanej celem zaspokojenia sumy 113 złr. 98 ct. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena wywołania 300 złr.
Wadyum 30 złr.
Reszta warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Rozniatów, dnia 15 kwietnia 1885.

L. 7937. (2931 3—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że na dniu 19 maja, 2 czerwca i 11 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 11tej rano sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi połowa realności w Hucie zielonej pod lk 15 położonej wedle wyk. hip. l. 62 na Hrynia Syczaka zaintabulowanej, tudzież parcela gruntowa l. 132/2 w Hucie zielonej położona wedle wykazu l. 60 Hrynia Syczaka własna w celu ściągnięcia pretensyi Iwana Mastykarza w kwocie 100 złr. z pn. Licytacya odbędzie się w tutejszym sądzie.

Wadyum wynosi 48 złr. 30 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego
Rawa, dnia 4 listopada 1884.

L. 1535. (2925 3—3)

Na zaspokojenie pretensyi c. k. zbiorowej kasy sierocińskiej w Jaworowie 1500 zł odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 18o maja, 16go czerwca i 20go lipca 1885, zawsze o godzinie 9 rano przymusowa licytacya realności pod lk. 318 w Jaworowie do Majera i Feigi Fliegerów należącej, ciało tabularne stanowiącej, powyższej pretensyi za hipotekę służącej.

Cena wywołania 7408 złr. wadyum 741 złr.

Przy pierwszym i drugim terminie nastąpi sprzedaż tylko za cenę szacunkową oraz wywołania, lub wyżej, przy trzecim niżej tejże, ale nie poniżej sumy wszystkich długów na tej realności zahipotekowanych.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i ocenienia, bliższe warunki można w sądzie tutejszym przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Mikołaj Hołub notaryusz w Jaworowie.

Gdyby sprzedaż w powyższych terminach nie nastąpiła odbędzie się w dniu 30 terminu o godzinie 3ciej po południu rozprawa z wierzycielami celem ułożenia lżejszych warunków, przy której niejawiący się jako przystępujący do większości obecnych uważani będą.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, dnia 3 kwietnia 1885.

L. 3313. (2807 3—3)

Podaje się do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi funduszu ubogich chrześcian w Chrzanowie 207 złr. 92 ct. z pn. rozpisana zostaje publiczna licytacya na 3/8 części posiadłości pod L. wh. 366 w Chrzanowie Jakóba Piotra i Marcina Oczkowskich własnej na dzień 8 czerwca i na dzień 6 lipca 1885, każdym razem o godzinie 10ej rano powyżej lub za cenę szacunkową 227 złr. 25 ct. wynoszącą.

Wadyum 23 złr. Reszta warunków w registraturze sądu do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dnia 4 marca 1885.

L. 1037. (2691 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy wekslowej 50 złr. z pn. Baruchowi Sturmowi dłużnej przeprowadzi dnia 1 czerwca, 6 lipca i 10 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano publiczną egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności pod lk. 39 w Wielopolu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, Macieja Paśka własnej, w budynku tutejszo sądowym.
Cena wywołania wynosi 160 złr.
Wadyum 16 złr. w gotówce złożyć się mające.
Reszta warunków licytacyjnych tudzież protokoły zastawniczego opisania i egzekucyjnego oszacowania można przejrzeć w registraturze w godzinach urzędowych.
Ropczyce, dnia 6 marca 1885.

L. 3962. (2665 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Arona Rebhuna od Chaniny Wintera wywalczonej w kwocie 450 złr w. a z przynależytościami, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 czerwca, 10 lipca i 11 sierpnia 1885, o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności pod nk. 527 w Grodzisku dolnem położonej, dłużnika własnej.
Cena wywołania 440 złr.
Wadyum 44 złr.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Leżajsk, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 5756. (2574 2—3)
Celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 346 złr. 96 ct. z pn. odbędzie się w dniach 9 czerwca, 10 lipca i 13 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 85 rep. 177 w Brzozie Stadnickiej położonej, Jana, Wojciecha i Józefa Tokarzów własnej.
Cena wywołania 800 złr.
Wadyum 80 złr.
Resztę warunków licytacyjnych może być przejrzane w tutejszo sądowej registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza p. Hanusza w Łańcucie.
C. k sąd powiatowy
Łańcut, dnia 29 stycznia 1885.

L. 10794. (2851 2—3)
Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 400 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 26 czerwca, 5 sierpnia i 9 września 1885 o godzinie 10tej rano egzekucyjna licytacya realności l. k. 98 w Zwierzyńcu położonej Michała Dudka własnej.
Cena wywołania 1000 złr.
Wadyum 100 złr.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 16go października 1885 o godzinie 10 rano.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Lesław Boroński z substytucyą adw. dra Władysława Leszko w Krakowie.
Kraków, dnia 23 marca 1885.

L. 9008. (2886 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Ela Bergmanna przeciw Jurijowi Pohrebiennyk recte Palijczuk pto 240 złr. z pn. ogłasza przymusową licytacyę realności dłużnika w Roznowie, powiatu politycznego Śniatyn pod lk. 167, ciała tabularnego niestanowiącej, na 450 złr. oszacowanej w dniach 3 lipca 1885 i 7 sierpnia 1885, każdym razem w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to w obydwu terminach tylko za cenę szacunkową.
Termin dla ewentualnego ułożenia łagodniejszych warunków na 4 września 1885 godzinę 10 przed południem.
Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki są w tusądowej registraturze do przejrzenia.
Wadyum wynosi 45 złr. w. a.
C. k. sąd powiatowy
Zabłotów, dnia 18 listopada 1884.

L. 9304. (2928 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rawie ogłasza, iż celem wydobycia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 237 złr. z przyn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności dłużnika Hrynia Kiszczaka a względnie tegoż leżącej masy własnej ciało tabularne stanowiącej w Lubyczy Kameralnej pod lk. 76 położonej w 3 terminach a to dnia 8 czerwca 1885, dnia 22 czerwca 1885 i dnia 14 lipca 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania 600 złr.
Zakład 60 złr.
Reszta warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Rawa, dnia 31 stycznia 1885.

L. 1058. (2975 2—3)
Na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego 976 złr. z pn. odbędzie się w dniach 26 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1885, zawsze o godzinie 10tej rano przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 42 w Jaworowie, ciało tabularne stanowiącej do Berischa vel Berla Apisdorfa należącej.
Sprzedaż nastąpi tylko za cenę szacunkową 3803 złr. lub wyżej, wadyum wynosi 380 złr. 30 ct.
Wyciąg tabularny, protokół opisania i ocenienia i bliższe warunki można w registraturze sądowej przejrzeć.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli został p. Mikołaj Hołub c. k. notaryusz w Jaworowie ustanowiony.
C. k. sąd powiatowy
Jaworów, dnia 31 marca 1885.

L 3083. (2416 2—3)
C. k sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej gminy Brodów przeciw masie spadkowej po Chaimie Herzu Morgensternie i Perli Morgenstern pto 820 złr. w. a. odbędzie się dnia 14 lipca 1885 o 10tej godzinie rano w B nr. III czwarty i ostatni termin licytacyjny realności wyk. hip. 869 gminy Brodów objętej, pod ułatwionymi warunkami licytacyjnymi, na którym ta realność niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2579 złr. 50 ct. w. a.
Wadyum wynosi 129 złr. w. a
Dla wszystkich którymby rezolucya licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogła być doręczoną i wszystkich wierzycieli, którzy po wydaniu dotyczącego wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanowiono kuratorem dra Starzewskiego w Brodach.
Akt oszacowania, warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą być w registraturze przejrzane.
Brody, dnia 31 marca 1885.

L. 17556. (2820 2—3)
C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia rat 268 zł. 50 ct. z 8 prc. odsetkami od dnia 1 maja 1884 i 268 zł. 50 ct. z 8pr. odsetkami od dnia 1 listopada 1884 z pn. po potrąceniu jednak zapłaconej kwoty 94 zł. 5 ct. w. a. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie w sali rozpraw sądu tutejszego w dniach 18 czerwca, 16 lipca i 20 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 932¼ we Lwowie położonej, wedle dom. 231 pag. 61 n. 1, 2, 3, 4 haer. dłużników Ludwika Niżałowskiego i Joanny Niżałowskiej własnej, a wedle dom. 231 pag. 72 n. 14 on. za hipotekę pożyczki po wyższego banku w kwocie 7500 zł. w. a. z pn. służącej, z tem dołożeniem, że realność ta na powyższych terminach niżej ceny wywołania nie zostanie sprzedaną.
Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 16.000 zł.
Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) $^{10}/_{100}$ ceny wywołania 16.000 zł., tj. sumę 1600 zł. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego lub austro-węgierskiego banku. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej.
Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowem złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone, w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.
Gdyby licytowana realność w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 20 sierpnia 1885 o godzinie 4 po południu z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.
Resztę warunków licytacyjnych jakoteż ekstrakt tabularny powyższej realności można w tus. registraturze przejrzeć lub odpisać.
O tem zawiadamia się obie strony, tudzież dotychczasowych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś wszystkich tych, ktoryby po dniu wydania wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 1 kwietnia 1885 rzeczowe prawa do powyższej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały sądowe tej egzekucyjnej sprawy dotyczące z jakiegoźkolwiek powodu doręczone być nie mogły, przez równocześnie ustanowionego kuratora dra Szwedzickiego z zastępstwem dra Krówczyńskiego adwokatów we Lwowie.
Lwów, 18 kwietnia 1885.

L. 2452. (2775 2—3)
C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności ck. uprz. powsz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu przyznanej w sumie 3906 franków 26 ctm. i 56105 franków 83 ctm. z należytościami dodatkowemi rozpisaną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Odporyczów, Niecieeza i Podlesie w powiecie tarnowskim położonych, do dłużniczki Zofii recte Sary Ostersetzer należących.
II. Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 9 czerwca i 27 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:
1. Przedmiotem licytacyi są dobra tabularne Odporyczów, Niecieeza i Podlesie w powiecie Tarnowskim położone, należące do p. Zofii recte Sary Ostersetzer ze wszystkiemi przynależytościami i prawami, tak jak je wymieniona właścicielka posiadała i posiadać ma prawo.
2. Jako cenę wywołania ustanawia się przez ck. uprz. powsz. austr. Zakład kredytowy ziemski na podstawie statutów obliczoną wartość w kwocie 50.000 zł.
Dobra te na dwóch pierwszych terminach sprzedane będą tylko powyżej lub za cenę wywołania, na trzecim terminie także i niżej ceny tej, jednak nie za mniejszą kwotę jak 35.000 zł. aw.
3. Każdy chęć kupienia mający złożyć ma przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum 10 prc. ceny wywołania w gotówce albo w papierach wartościowych, w których kapitały sierocze umieszczone być mogą, obliczonych *według kursu ostatniego* tychże w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej podanego, o ile takowy nie przewyższa wartości imiennej.
4. Nabywca złoży do depozytu sądowego w przeciągu dni 30 po prawomocności uchwały zatwierdzającej akt licytacyi jedną trzecią część ceny kupna, w którą złożone w gotówce wadyum obliczone będzie. Poczem zwróconem zostanie nabywcy wadyum w papierach wartościowych złożone i nastąpi na koszt własny nabywcy wprowadzenie onegoż w posiadanie fizyczne nabytych dóbr
5. W dniach 80 po prawomocności uchwały rozdział kupna między wierzycieli ustanowiącej, winien nabywca resztujące dwie trzecie części ceny kupna na rzecz masy wierzycieli hipotecznych do depozytu sądowego złożyć lub też w miarę postanowień tej uchwały z takowych wierzycieli hipotecznych zaspokoić i z tego się wykazać.
6. Od dnia wprowadzenia w posiadanie fizyczne winien nabywca opłacać po 6 prc. od dwóch trzecich części ceny kupna u niego pozostawionej półrocznie z dołu.
7. Od tegoż samego dnia przechodzą na nabywcę wszystkie z posiadania połączone korzyści, jakoteż wszystkie publiczne ciężary.
8. Po wypełnieniu warunków 4, 5, 6, otrzyma nabywca dekret własności, a na zasadzie tegoż na żądanie nastąpi intabulacya prawa własności do nabytych dóbr Odporyczów, Niecieeza i Podlesie, tudzież intabulacya wykreślenia prawa zastawu dla wszelkich na tychże dobrach hipotekowanych ciężarów i przeniesienie takowych na cenę kupna, z wyjątkiem ciężaru realnego poz. 1.
9. Intabulacya praw własności na rzecz nabywcy nastąpi na jego własny koszt, również nabywca należytość skarbową od przeniesienia prawa własności zaspokoić będzie obowiązanym.
10. Jeżeliby nabywca któregokolwiek warunku nie wypełnił, w tym wypadku każdy wierzyciel hipoteczny lub też egzekut będą mogli żądać rozpisania relicytacyi sprzedanych dóbr na jego koszt i niebezpieczeństwo.
Sprzedaż w drodze relicytacyi nastąpi na jednym terminie i za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarowaną
Złożone wadyum a ewentualnie i dalsze upłaty na poczet ceny kupna w wypadku tym służyć będą na zabezpieczenie odpowiedzialności nabywcy i tylko o tyle zwrócone mu będą, gdy i o ile przy relicytacyi żadna odpowiedzialność lub obowiązek wynagrodzenia się nie okaże.
11. Wyciągi hipoteczne dóbr sprzedać się mających przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.
12. Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 27 lipca 1885 godzinę 4 popołudniu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, wedle których nastąpnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.
Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.
III. O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, następnie ci wierzyciele hipoteczni, którzyby po dniu 30 stycznia 1885 do hipoteki dóbr Odporyczów, Niecieeza i Podlesie weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dra Pietrzyckiego z substytucyą adwokata dra Stojałowskiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie się zarządza.
Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, 2 kwietnia 1885.

L. 11169. (2481 2—3)
Na zaspokojenie wierzytelności Bernharda Rappaporta w kwocie 230 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 12 czerwca 1885 o godz. 10ej rano licytacyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Izaka Ornsteina własnej pod l. 241 w Jarosławiu na leżajskim przedm. położonej.
Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania 890 złr.
Bliższe warunki akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.
Dla wierzycieli z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Władysława Jabla.
C. k. sąd powiatowy
Jarosław, 29. grudnia 1884.

L. 9322. (2806 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Antoniego Heradina w kwocie 63 złr. odbędzie się w gmachu sądowym w trzech terminach dnia 15 czerwca, 13 lipca i 17 sierpnia 1885, każdym razem o 10ej rano przymusowa sprzedaż połowy realności lk. 19 we wsi Andrychowie wykazem hipotecznym 179 objętej mas spadkowych po Wojciechu i Kunegundzie Magierach własnej.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 250 złr. wadyum 25 złr.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych i innych ustanowiono kuratora adwokata dr. Iwańskiego w Wadowicach.
C. k. sąd powiatowy
Andrychów, dnia 30. stycznia 1885.

L. 7077. (2805 2—3)
C. k. sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Macieja Cholewki jako cesyonaryusza Katarzyny 1° Wojewodzicowej, 2° Gawendowej przeciw małol. Antoninie, Franciszce i Tekli Wojewodzicom o 250 zł. z pn. zarządza sprzedaż przez publiczną licytacyę części realności pod lk. 246 n. 212 także 220 d. w Roczynach położonej, małoletnich Antoniny, Franciszki i Tekli Wojewodziców własnością będącej, w trzech terminach a to: w dniu 1 czerwca, 6 lipca, 3 sierpnia 1885 o godzinie 9 rano.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 184 zł. 30 ct.
Wadyum wynosi 19 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych kurs w kraju mających.
Na wypadek sprzedaży wyznacza się termin do wykazania rzetelności i pierwszeństwa wierzytelności, które ciążą na realności będącej przedmiotem sprzedaży na dzień 7 września 1885 o godzinie 9 rano, na który wzywa się wierzycieli pod rygorem że w razie niestawienia się któregokolwiek wierzyciela, domniemanie będzie, iż nie żąda zaspokojenia z ceny kupna sprzedanej realności.
C. k. sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 26 stycznia 1885.

L. 15129. (2479 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Jędrzeja Golańskiego przeciwko Berkowi Sakowi o 280 złr. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności gruntowej dłużnika na 480 złr. oszacowanej w Rokietnicy tutejszego powiatu położonej, wykazem hipotecznym l. 381 księgi gruntowej gminy Rokietnica objętej, dnia 5 czerwca, 10 lipca i 14 sierpnia 1885 i 10ej godzinie przed południem w kancelary tutejszego sądu odbędzie się.
Jarosław 9 stycznia 1885.

L. 3314. (2738 1—3)

Podaje się do publicznej wiadomości, że celem ściągnięcia sumy wekslowej 75 zł. z pn. przez A. Rüschla wywalczonej, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 200 na śniatyńskim przedmieściu w Kołomyi położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 85 zł. oszacowanej, dłużników Israela Kernera i Scheime Ruchli Kerner własnej, w jednym terminie a to: dnia 5 czerwca 1885 o godz. 9 rano w B. V. na którym realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 8 zł. 5 ct.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dra Zakrzewskiego w Kołomyi.

Bliższe warunki i akt oszacowania w registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Kołomyja, 16 kwietnia 1885.

L. 1449. (2926 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 5 czerwca 1885 i 10 lipca 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 sierpnia 1885 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 80 według Dom. II. pag. 184 n. 12 haer w Kamionce położonej, Adama i Katarzyny własnej, na rzecz Israela Wittlina pto 200 zł.

Cena wywołania 730 zł.

Wadyum 73 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Wojciecha Ilasiewicza z Kamionki str.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 28 sierpnia 1885 o godzinie 10tej rano.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka, 20 marca 1885.

L. 4580. (2442 1—3)

Sąd powiatowy w Łańcucie celem zapłacenia uprzyw. galic. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu zaległych 14 rat po 30 złr. i reszty kapitału 109 złr. 34 ct. zpn. rozpisuje do egzekucyjnej publicznej sprzedaży realności pod lk. 126 subr. 211 w Żołyni Jacentego i Karoliny Zaszaków własnej, czwarty termin na dzień 16 czerwca 1885 o godzinie 10 przed południem w budynku tutejszego sądu powiatowego.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 1000 zł. w. a. wadyum wynosi 50 zł.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny są do przejrzenia w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 6 kwietnia 1883 do hipoteki weszli, lub którymby niniejsza uchwała nie mogła być doręczona mianowany notaryusz pan Hanusz.

Łańcut dnia 12 sierpnia 1884.

L. 1349. (2935 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 16 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1885 r., każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 20 w Bliziance położonej Wawrzyńca Kowalskiego własnej wyk. hip. 40 objętej na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 261 złr. 98 ct. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 625 złr, a wadyum kwota 62 złr.

Inne warunki licytacyjne w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Strzyżów, dnia 16 marca 1885.

L. 1348. (2936 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 16 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10tej rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 34 w Bliziance położonej Herscha Einsidlera własnej wykazem hipot. 24 objętej na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 340 złr. 62 ct. z pn. przedsięwziętą i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 1220 złr., a wadyum kwota 120 złr.

Inne warunki licytacyjne w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Strzyżów, dnia 16 marca 1885.

L. 1970. (2948 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje, tak celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Horszowskiego w kwocie 450 złr. w. a. z pn. jak i celem zaspokojenia wierzytelności Ozyasza Misesa w kwocie 249 złr. 50 ct. w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż do dłużniczki Elki Drezner należącej połowy realności pod l. k. 105 na Garbarzach w Przemyślu położonej w drodze licytacyi w jednym terminie, mianowicie dnia 30go czerwca 1885 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającej, pod warunkami w uchwale z 6 sierpnia 1884 l. 8520 ustanowionemi, z niektóremi zmianami, w szczególności, że na tym terminie, powyższa połowa realności także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie i że wadyum złożyć się mające, tylko 425 złr. w. a. wynosi.

Pierwotne warunki, zresztą i dalsze ułatwione warunki można przejrzeć w registraturze sądowej.

Przemyśl, dnia 26 marca 1885.

L. 1966. (2538 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwotach 200 złr., 200 złr. i 3737 złr. 43 ct. w. a. z pn. odbędzie się w biurze nr. 4 tegoż sądu dnia 3 czerwca, 8 lipca i 12 sierpnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nr. kons. 84 w Starychbrodach położonej, objętej wykazem hipotecznym l. 43 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Stare Brody, należącej do masy krydalnej Rozalii Silbermanowej.

W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej, a w trzecim terminie nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 14.800 złr. w. a.

Wadyum wynosi 1480 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 12go sierpnia 1885 o godzinie 4 po południu.

Wierzyciele ktròrzyby hipotekę nabyli po 23go stycznia 1885 lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczone być nie mogły zawiadamia się do rąk kuratora adwokata dra Ornsteina w Brodach i przez niniejszy edykt.

Brody, dnia 30 marca 1885.

L. 1846. (2999 1—3)

W c. k. sądzie powiatowej w Białej odbędzie się w dniu 22 maja, 26 czerwca i 7 sierpnia 1885, o godzinie 10tej przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Emilii Milde w ilości 500 złr. przymusowa sprzedaż realności pod nk. 256 w Białej małoletnim Ernestyny, Karola i Juliusza Reissów własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2442 złr. 70 cnt. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie. Wadyum wynosi 250 złr. Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiony adwokat tutejszy p. dr. Peterek.

Biała, dnia 12 marca 1885.

L. 746. (2924 2—3)

Dnia 1 czerwca 1885 i dnia 15 czerwca 1885 o godz. 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 17 Zwaryą w Drohobyczu położonej, w sprawie gminy miasta Drohobycza przeciw Janowi i Franciszce Furowiczom pto 60 złr. a. w. z pn

Cena szacunkowa wywołania wynosi 362 zł. aw.

Wadyum 36 zł. 20 ct. aw.

Przy tych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

W razie, gdyby realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznacza się celem ułożenia lżejszych warunków na dzień 22 czerwca 1885 o godz. 9 rano B. Nr. VI. na który wzywa się obie strony i wierzycieli.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i ocenienia w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, mianowanym został adw. dr. Wolski kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, dnia 22 marca 1885.

L. 1350. (2934 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 16 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1885 r., każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 16 w Bliziance położonej Apolonii Liskowicz własnej wykazem hip. 52 objętej na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 325 złr. 71 ct. z pn. przedsięwziętą, i przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 780 złr., a wadyum kwota 78 złr.

Inne warunki licytacyjne w tutejszym sądzie przejrzeć można.

Strzyżów, dnia 16 marca 1885.

L. 903. (2927 3—3)

W dniach 28 maja 1885, 26 czerwca 1885 i 3 sierpnia 1885, każdym razem o 10 godzinie przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Iwana Milewskiego własnej w Berezowie niżnym pod l. k. 41 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi małoletnich spadkobierców Paraski Milewskiej w kwocie 48 złr. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 160 złr.

Zakład 16 złr.

Przy trzecim terminie zostanie wspomiana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Peczeniżyn, dnia 5 lutego 1885.

L. 1140. (2943 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Myślenicach uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 130 złr. z pn. Wiktorowi Goldbergowi od Aleksandra Popowicza się należącej przeprowadzoną zostanie dnia 26 maja 1885 o 10 godzinie przed południem w tymże c. k. sądzie powiatowym egzekucyjna sprzedaż przez publiczną relicytacyę połowy realności pod lk. 30 w Myślenicach położonej, Aleksandra Popowicza na wypadek śmierci Anny Klein własnej.

Cena wywołania wynosi 1800 złr.

Wadyum 180 złr.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w ts. registraturze.

Myślenice, dnia 14 kwietnia 1885.

L. 17877. (2904 3—3)

Dnia 23 czerwca 1885 sprzedaną będzie przymusowo o godzinie 10 rano w tut. sądzie realność pod lk. 21 w Podlesiu położona wedle wykazu hyp 14 Jana Karczmarskiego własna, celem ściągnięcia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 32 zł. 75 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 20 zł.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Kurator wierzycieli niewiadomych adwokat dr. Slączka.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, 28 marca 1885.

L. 4721. (2905 3—3)

Dnia 16 czerwca i dnia 14 lipca 1885 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 298 ad rep. 499 w Borysławiu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie Roberta Domsa przeciw Leibie Ber Wadler, a względnie tegoż nieobjętej masie spadkowej pto 564 zł. 7 ct. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 2338 zł. 50 ct. wa.

Wadyum 233 zł. 89 ct.

Przy tych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 4 sierpnia 1885 o godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i ocenienia w tus. registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, mianowanym został adw. dr. Gelehrter kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 7 marca 1885.

L. 4571. (1922 —3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się na dniu 10 czerwca, 11 lipca i 11 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem sprzedaż przymusowa przez publiczną licytacyę domu drewnianego pod nr. 222 w Skawie położonego, dłużniczki Katarzyny Sularzowej własnego, celem zaspokojenia pretensyi Stanisława i Anny Skawskich w kwocie 3 zł. aw. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 22 zł. aw.

Wadyum wynosi 2 zł. 20 ct. aw.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, 29 listopada 1884.

L. 4909. (2938 —3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Antoniego i Zuzanny małżonków Świtalskich w kwocie 300 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej Grzegorza Kolaczyńskiego w Lesienicach położonej, wykazem nr. 82 objętej, na dniu czerwca, na 14 lipca i na 19 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 90 zł. a. w.

Poręczne 9 zł. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Winniki, 30 listopada 1884.

L. 17291. (2916 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 1400 zł. z pn. odbędzie się dnia 11 czerwca i 17 lipca 1885 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do Teresy Grzyszeckiej, Gabryeli Sąsiada, Józefa Starak nieobjętej masy spadkowej Franciszka Ksawerego Grzyszeckiego według dom. 84 pag. 194 n. 22 i dom. 84 p. 202 n. 25 i 26 haer należącej połowy realności pod l. 476¼ we Lwowie położonej, na których terminach ta połowa realności l. 476¼ we Lwowie tylko wyżej ceny wywołania 5977 zł. 96 ct. lub przynajmniej za tę cenę spzzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 597 zł. 80 ct. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla masy spadkowej nieobjętej po ś. p. Franciszku Ksawerym Grzyszeckim, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 7 kwietnia 1885 rzeczowe prawa na wspomnianej połowie realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr Skałkowski kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Lehmann mianowany został.

Lwów, 25 kwietnia 1885.

L. 3050. (1778 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie niniejszem ogłasza, że na żądanie c k. upr. gal. c. k. Zakładu kredytowego włościańskiego celem ściągnięcia należytości 100 zł. i 100 złr. a. w. z pn. odbędzie się w tym c. k. sądzie w dniach 18 czerwca, 23 lipca i 20 sierpnia 1885, każdą razą o 10 godz. przedpołudniem przymusowa sprzedaż realności ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Filipa Witrów a względnie tegoż spadkobierców własnej w Sulatyczach powiatu żydaczowskiego pod lk. 16 subrep. 42 położonej, ze wszelkiemi do tejże realności należęcemi gruntami i przynależytościami, ztem że ta realność w pierwszych dwóch terminach tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej 500 złr. a. w., przy trzecim terminie i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta, zaś poręczne 10prc. sumy wywołania to jest 50 złr. a. w.

Resztę warunków w tusądowej registraturze wglądnąć można. Dla wierzycieli niewiadomych ustanowiono kuratorem p. Edmunda Opolskiego c. k. notaryusza w Żurawnie.

C. k. sąd powiatowy.

Żurawno 16 października 1884.

L. 9831. (2502 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 150 złr. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym egzekucyjna licytacya:

A) realności pod lk. 26 w Dziekanowicach położonej wedle księgi głównej gminy katastralnej Dziekanowice l. w. h. 1 poz. 1 haer. Kaspra i Heleny Nawrockich własnej w dniach 5 czerwca, 24 czerwca i 8 lipca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

B) Parcel gruntowych nr. 357/1 i 358/2 z realności powyższej pod l. k. 26 w Dziekanowicach wyłączonych, wedle księgi gł. gm. katastr. Dziekanowice l. w. h. 31 poz. 1 haer. Macieja Raźnego własności będących w dniach 5 czerwca, 24 czerwca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 100 złr.

Wadyum 10 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się co do realności ad A) wszystkich wierzycieli i strony na termin 9 lipca 1885 o 10 rano, co do realności ad B) wszystkich wierzycieli na termin 8 lipca 1885 o 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych obu tych realności jest adw. dr. Kazimierz Smolarski z substytucyą adw. dra Władysława Wędrychowskiego w Krakowie.

Kraków, dnia 20 marca 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1777. (2620 1—1)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w tutejszym depozycie sądowym następujące masy depozytowe przeszło 30 lat leżą, do których właściciele dotąd się nie zgłosili.

A) W gotówce lub kosztownościach:

1. Podatek spadkowy po Rylskim Anastazym 86 ct., 2. Buniecka Wiktorya srebro 4 zł. 72 ct., 41 zł. 95 ct., 3 Bieliński Wojciech ks. 1 zł. 97 ct, 4. Bukowski Mateusz ¼ talara byłego ks. Warszawskiego z 811 r., ⅙ talara byłego ks. Warszawskiego, 4 grosze polskie, 5 groszy polskich, 5. Blonder Semel c. Hubicka Ludwika 36 ct., 6. Chociałowska Apolonia 3 zł. 17 ct., 7. Bobrowska Olimpia 3 zł. 99 ct., 8. Chłopicki 7 i pół ct, 9. Dulemba Józef ks. 71 zł. 28 ct., 10. Dunikowska Tekla 10 zł. 91 ct., 11. Dobrzyński Mateusz Walenty kosztowności 66 zł. 3 ct, 12. Edelstein Aron i Witski Adolf 1 zł. 20 i pół ct., 13. Edelstein Mirl contra Wiesiołowski Michał 14 zł. 46 ct., 14. Edelstein Aron c. Witski Adolf 5 zł. 81 i pół ct., 15. Fiscus c. Wąsowicz Leon 140 zł. 47 ct., 16. Fiscus imieniem Korczyńskich Minorytów c. Jastrzębski Józef 36 ct, 17. Fiscus im. funduszu taks podatku spadkowego po Dembińskiej Rozalii 34 ct., 18. Fiscus im. kościoła w Wojniczu 7 ct., 19. Fiscus c Piotr Szujski 93 ct., 20. Brzeski Jan zegar stojący bez oznaczonej wartości, 21. Górska Karolina c. Fiscus im funduszu taks 3 zł. 9 ct., 22. Grzybiński Roch 1 ct., 23. Gitel Geil c. Józef Chroszczewski o 2 zł, 59 ct., 1 zł. 73 i pół ct., 24. Br. Anna Gebler 8 zł. 22 i pół ct., 25. Geschwind Feige c. wierzyciele dóbr Głowaczowa 22 zł. 86 ct., 26. Golikowski Paweł kosztowności 5 zł. 25 ct., 27. Geppert Józef 30 zł. 3 ct, 28. Kozubowicz Józef c. Rampelt 844 zł. 20 ct., 29. Br. Knesewich Jerzy 9 zł. 90 ct., 30. Korytko 70 ct, 31. Kowalski Wawrzyniec 1 zł. 64 i pół ct., 32. Krasicka Kunegunda 79 ct., 33. Krajewski Karol 19 zł. 28 ct., 34. Kluszewska Anna 81 ct., 35. Klimowski Jakób kosztowności 2 zł. 10 ct., 36. Spadk. Loberki Stanisław srebr. 3 zł. 43 ct., 37. Lubkowski Erazm c. Małachowska 249 zł 14 i pół ct., 38. Lewandowski Michał 32 i pół ct., 39. Lubkowski Erazm Tekla i Wysocki c. Podhańska 93 zł. 92 ct., 40. Łubkowski Erazm Tekla i Wysocki c. Podhańska 28 zł 17 ct, 41. cena kupna dóbr Łazany 323 zł. 40 ct., 42. Lgocki Franciszek kosztowności 15 zł. 54 ct., 43. Moruszyński Mateusz 10 zł. 50 ct., 44. Okniewski 42 ct., 45. Ossowski Jan dwa złote pierścionki, 46. Ossolińska Katarzyna kosztowności bez oznaczenia wartości, 47. Pajewski Walenty 37 ct., 48. Piaszczyński Jan c. Giebułtowski 97 i pół ct., 49. Pągowska Zuzanna 2 i pół ct., 50. Plaski Józef 26 i pół ct., 51. Romanowski Antoni 98 ct.. 52. Różycka Tekla 79 i pół ct., 53. Rusinowski Jan i Stöger Andrzej c. leżącej masie hr. Stadnickiego o 360 zł. 58 ct., 82 i pół ct, 54. Schmid Stanisław 27 i pół ct, 55. Szumański Jan 2 zł. 53 i pół ct., 56 Struszkiewicz Paweł c. Stadnicka Antonina 504 zł. 73 i pół ct, 57. Skarczyński Ignacy c. Franciszce Skrzeczyńskiej 25 zł. 27 ct. srebro 23 wal. banknotami 48 zł. 21 ct., 58. Skotnicki Jakób 14 zł. 29 i pół ct., 59. Szmidziński Władysław c. spadkobiercom Broniewskiego Teodora 1637 zł. 33 i pół ct., 60. Saleniewicz Balbina kosztowności 93 zł. 3 ct., 61. Tretter Leokadya 8 i pół ct., 62. Trompeter Karol 72 ct, 63. Trojan Paweł 1 ct, 64. Tarnów miasto c. Hanner Józef pto 404 zł. 52¾ ct., 49 zł. 31 ct., 65. Truszkowski Antoni c. Urbański Stanisław 2 zł. 79 ct., 66. Cena kupna dóbr Uniszowa 464 zł. 79 i pół ct., 67. Witowski Józef 5 ct., 68. Wojtawski Ignacy 29 i pół ct., 69. Wittenes Wieliczko Józef 83 zł. 81 ct., 70. Wisłocki Antoni, Orzechowska Salomea i Kucharski Adam 99 zł. 10 i pół ct, 71. Wesołowski Wincenty 6 zł 75 ct., 72. Witwicki Michał złoty pierścień z literami M W., 73. Wierzchleyski Antoni order legii honorowej, 74. Zaklika Romuald kosztowności 14 zł. 87 i pół ct, 75. Ochocka Salomea 106 zł. 6 ct., 76. Cieńska Anna kosztowności 4 zł. 7 ct., 77. Romanowska Tekla kosztow 1 zł. 26 ct., 78. Seibl Józef srebrne ostrogi bez podania wartości, 79. Finsterbuch August pagamenta, 80. Midelski Jan 7 zł. 56 ct., 81. Lubieniecka Joanna hr. wal. bankn. 1070 zł. 89 i pół ct. srebrem 174 zł. 60 ct., 82 Marszałkiewicz Franciszek i Katarzyna 21 zł. 44 ct., 83. Poniński Wincenty 50 ct, 84. Stetkiewicz Anna i Łychowski Karol 7 zł. 16 i pół ct., 85. Kolkieniewicz Jakób 2 zł. 18 ct., 86. Zaucha Adam 42 zł. 12 ct, 87. Armatys Antoni 7 zł. 56 ct., 88. Anonima kosztowności 21 zł., 89. Anonima kosztowności 4 zł. 20 ct., 90. Anonima kosztowności 16 zł. 80 ct., 91. Anonima kosztowności 9 zł. 25 ct., 92. Czyżowicz Franciszek 3 i pół ct., 93. Fränkel Eliasz 58 ct., 94. Fiscus 21 ct, 95. Fiałkowska Katarzyna kosztowności 52 ct., 96. Geigen Wolf 96 ct., 97. Szabik Antoni 75 zł. 22 ct., 98. Schwanenfeld Gittel 3 zł. 52 ct., 99 Zarzycki Andrzej 61 ct., 100. Stojowski Tadeusz i Henryka 3 zł. 13 ct., 101. Mateusz Miętus 11 zł. 76 ct., 102. Jakubowska Maryanna c. Szumski Leopold 1 zł. 55 ct., 103. Herbert Franciszek 5 i pół ct., 104. Hałdziński kosztowności 3 i pół ct., 105. Kozdrański Blazius 12 zł. 37 i pół ct., 106. Kowalski Szymon 1 zł. 45 ct., 107. Liban Betti 3 zł. 61 ct., 108. Lichtinger Chaje kosztowności 12 zł. 14 ct., 109. Mandelkern Feiwel 1 i pół ct, 110. Nitsch Władysław złote monety 1 zł. 96 ct., 111. Puchalski Piotr c. Krywult 157 zł. 15 i ct., 112. Pruss Karol kosztowności 12 zł. 60 ct., 113. Przybyłko Józef kosztowności 8 zł. 40 ct., 114. Rapaport Józef c. Engel Herz 9 zł. 28 i pół ct., 115. Rosner Jan 1 zł 9 ct., 116. Strzygoński Franciszek kosztowności 3 zł. 15 ct., 117. Szyncińska Franciszka kosztowności 4 zł, 20 ct.

B) Zapisach długu publicznych i prywatnych:

118. Podatek spadkowy po Jerzym Popowich 44 zł. 89 ct., 119. Ankwicz Tadeusz hr. i Katarzyna 135 zł. 63 ct, 120. Koszta inkwizycyjne podatku spadkowego po Sewerynie Bobrowmckim 29 zł. 99 ct. 121 Brodzkie żydy c. Janowi Gruszczeńskiemu 29 zł. 99 ct., 122. Buczyński Józef ks. 21 zł. 72 ct., 123. Buczyński Józef ks. 50 zł.. 124. Benfler Amalia i Rampelt Karol 990 zł. 39 ct, 125. Lwowscy adwokaci Czarnecki i Anastazy Siemoński 29 zł. 72 ct., 126. Chroszczeński Kazimierz 57 zł. 54 ct. 127. Chroszczeński Franciszek i Skalska Celina 36 zł. 66 ct, 128. Degen Samuel i Strzyżowska Ludwika 29 zł 57 ct., 129. Dulianowicz Kasper 4 zł 90 ct., 130. Edelstein Aron i Witski Adolf 1 zł. 59 ct., 131. Feistmantel Jakób 3 zł. 17 ct., 132. Fiscus imieniem Sandeckiego komisaryatu. OO. premonstratenzów 7 zł. 9 ct., 133. Fiscus im. Krakowskich psałterzystów 20 zł. 5 ct, 134. Fiscus c. Chroszczewski Kazimierz i Rusocki Konstanty 49 zł. 83 ct., 135. Fiscus c. Chroszczewski Tadeusz 191 zł 62 ct., 136. Fiscus c. Karolina Gorska 2 zł. 44 ct., 137. Fiscus im. Kościuka w Wieliczce 15 zł 21 ct, 138. Fiscus c Henryce Kuczkowskiej 106 zł. 48 ct., 139. Górecki Antoni 94 zł. 41 ct., 140. Geremek Jan c. leżącej masie po Janie Brześciańskim 51 zł. 29 ct., 141. Głębocki Adam 39 zł. 69 ct., 142. Grzybiński Roch 33 zł. 84 ct., 143. Gołuchowska Maryanna 49 zł 24 ct., 144. Gawroński Feliks i Fraczowski Konstanty pto kwit na 44 zł, 29 zł. 28 ct., 145. Górski Onufry 50 zł., 146. Górski Onufry 112 zł. 57 ct., 147. Haftel Jakób c. Maurycy hr. Potocki 13 zł. 45 ct., 148. Hadziewicz Stanisław c. Podkańska Konstancya 1166 zł. 11 ct., 149. Hochfeld Antoni i Lobaczewski Konstanty o 228 duk, 884 zł. 3 ct, 150. Jakubowicz 54 zł. 20 ct, 151. Niewiadomy 50 zł., 152. Niewiadomy 18 zł. 86 ct. 153. Jasień probostwo 50 zł., 154. Jasień probostwo 28 zł. 19 ct., 155. Kozubowicz Józef c. Rampelt 451 zł. 74 ct., 156. Królikowski Wincenty c. spadkobiercom Aleksandra Deboli o 53 zł., 9 zł. 34 ct., 157. Kisielewski Krzysztof 1 zł 92 ct., 158. Br. Konst. Kushnitz 2 zł. 61 ct., 159. Krzytyński Bazyl 32 zł., 160. Kuczkowski Feliks 6 zł 11 ct., 161. Kocichowski Franciszek 79 zł. 47 ct, 162. Krasnosielski Stanisław c. Osuchowski Adrzej o 2000 zł. 66 zł. 73 ct., 163. Koziorowski Wojciech 19 zł. 57 ct, 164. Kozłowski Józef 8 zł. 71 ct., 165. Kuczyński Jan 17 zł. 61 ct., 166 Konopka Kuczyńska c. Bilczyński Jan i Maryanna 2?6 zł 37 ct., Krajewska Tekla 28 zł. 25 ct., 167. Krajewska Tekla 50 zł, 168. Krajewska Tekla 28 zł. 25 ct. 169. Lidziński Adam 159 zł. 30 centów, 170. Ludwinko Franciszek 50 złr. 27 ct., 171. Letowski Tomasz 1 złr. 85 ct.. 172 hr. Lanckorońscy Justyna, Wiktor i Teodor 18 zł. 70 ct.. Leipziger Jakób 73 zł. 32 ct. 174. Spadkob. Lobezki Stanisław 2 zł. 5 ct, 175. Lgocki Kazimierz 2 zł. 64 ct., 176. Lubkowski Erazm i Małachowska 1119 zł 91 ct., 177. Lubieńska Elizbieta 5 zł. 5 ct., 178. Lubiński Aleksander 5 zł. 27 ct. 179 Łazany i Wola podłoszańska 63 zł. 37 ct., 180. Lewartowski Michał c. Komar Jan o 5685 zł., 50 zł. 95 ct., 181. Łapińska Aniela 3 zł. 49 ct., 182. Leszczyński Marcin 50 zł., 183. Leszczyński Marcin 37 zł 38 ct. 184. Cena kupna dóbr Łazany 2200 zł. 185. Cena kupna dóbr Łazany 3184 zł. 11 ct., 186. Łodziński Ignacy 81 zł. 98 ct, 187. Mosler Franciszek 123 zł. 50 ct., 188. Mrzetyn Jan 4 zł 16 ct., 189. Mozake Wojciech 30 zł. 46 ct. 190. Niemyski Julian 3 zł. 90 ct., 191. Orański Ludwik 4 zł. 77 ct., 192. Ogetto Katarzyna 35 zł. 84 ct, 193. Spadkobiercy Jana Marcina Osuchowskiego 135 zł. 35 ct 194. Obniska Salomea i Maryanna c. Sierakowskie Jankowa 984 zł. 14 ct., 195. Popur Katarzyna c. Stadnicki 549 złr. 33 ct., 196. Potocki Joachim 98 zł. 62 ct., 197. Paszyc Jan c. Bossowski 1275 zł. 39 ct., 198. Polanka Regina 1 zł. 60 ct. 199. Raab Apolonia 8 zł., 200. Romanowski Antoni 307 zł. 12 ct., 201. Cena kupna dóbr Racichowice 751 zł. 73 ct., 202. Rogójski Jan 12 zł. 37 ct., 203. Raziński Ludwik c. Puszet Stanisław 62 zł. 72 ct., 204. Szochowski Jan Nepomucyn 1 zł. 71 ct., 205. Szejnowski Józef 13 zł. 93 ct., 206. Sliwinski Stanisław 141 zł. 83 ct., 207. Sliwińska Franciszka 210 zł. 73 ct., 208. Straszewski Floryan c. hr. Tarnowski 196 zł. 78 ct., 209. Szumańscy Jakób i Apolonia 151 zł. 6 ct., 210. Skrzeczyński Ignacy c. Franciszce Skrzeczyńskiej 250 zł., 211. Skrzeczyński Ignacy c. Franciszce Skrzeczyńskiej 392 zł. 4 ct., 212. Thum Samuel c. Nowakowski Franciszek 72 zł. 46 ct., 213. Trojan Paweł 22 zł. 30 ct., 214. Tuchów miasteczko 58 zł. 92 ct. 215. Wojciechowski Jan 37 zł. 49 ct., 216. Wysocki Mateusz i Jakób 192 zł. 80 c., 217. Woliński Ludwik c Dąbski Dominik 20 zł. 7 ct., 218. Wittens Wieliczko Józef 2835 zł. 36 ct., 219. Witowski Feliks Dyzma c. Witowska Maryanna 204 zł. 73 ct., 220. Wybranowski Detaksator 82 zł. 62 ct., 221. Wiktor Aleksander 26 zł. 51 ct., 222. Wojnarowski Józef 23 zł. 42 ct., 223. Wiszniowska Julia c. spadkobiercom Karola br. Kaschnitz 60 zł. 41 ct.. 224. Woroniecki Franciszek 7 zł. 1 ct., 225. Zbiorowa masa Walenty Wiedeńskiej 766 zł. 1 ct., 226. Walter Filip 50 złotychreńskich. 227. Walter Filip 39 złr. 14 ct., 228. Ziobrowska Maryanna 87 zł. 40 ct., 229. Ziobrowska Ludwika 5 zł. 42 ct., 230. Zborowski Aleksander c. spadkobier. Lobecki Stanisław pto 14208 zł., 673 zł. 82 ct., 231. Żurowski Władysław 35 zł. 67 ct., 232. Hadziewicz Stanisław 200 zł., 233. Hadziewicz Stanisław 236 zł. 97 i pół ct., 234. Lubieniecka Joanna hr. 250 zł., 235. Bienerth Andrzej 9 zł. 25 ct., 236. Gołuszyński Andrzej 9 zł. 25 ct., 237. Jaszymowscy Jakób i Marya dwa dokumenty bez podania wartości, 238. Prościński Feliks 11 zł. 37 ct., 238. Staniszewski Leon 46 zł. 78 ct., 240. Anonima dwa dokumenty bez podania wartości, 241. Asklowicz Wolf 49 zł. 77 ct., 242. Feige Wolf 575 zł. 66 i pół ct., 243. Fränkel Natan 21 zł. 49 ct., 244. Haydrich Robert 4 złr. 95 ct., 245. Szala Antoni 500 zł., 246. Szala Antoni 527 zł. 20 ct., 247. Sławińska Marya 23 zł. 5 ct., 248. Frinkenreich Szajes 28 zł. 12 ct., 249. Wohlberger Józef i Gitel 2 złr. 20 ct., 250. Ziembicka 32 zł. 62 i pół ct, 251. Mörser Chaim 40 zł. 20 ct. 252. Okoński Kasper 18 zł. 7 ct.

Stosownie do przepisu dekretu nadwornego z 30 października 1802 l. 582 Z. U. S. wzywa się niniejszym edyktem wszystkich, którzyby do wymienionych powyżej pod A i B depozytów pretensye jakie sobie rościć mogli, a w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni prawa swe w tutejszym sądzie zgłosili i należycie wykazali, ile że wrazie przeciwnym po upływie powyżej oznaczonego terminu edyktalnego depozyta te za przepadłe uznane i skarbowi państwa wydane będą.

Dokładniejszy wykaz powyższych mas depozytowych z datą i liczbą pierwszego rozporządzenia sądowego i dnia złożenia do depozytu można przejrzeć w registraturze c. k. sądu obwodowego w Tarnowie. Zarazem ustanawia się dla niewiadomych właścicieli kuratora w osobie adwokata dr. Malawskiego ze substytucyą adw. dr. Gałeckiego.

W Tarnowie d. 12 lutego 1885.

L. 1396. (2909 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach zawiadamia niniejszem spadkobierców Zacharyasza a Krzysztof Osadcy poza granicą państwa austryackiego mieszkających, jako to Grzegorza Romaszkana, Wartana Romaszkana, Grzegorza Antoniewicza, Bogdana Antoniewicza, Jakóba Antoniewicza, Krzysztofa Osadcę, dzieci Maryanny Romaszkan: Zachorego, Rypsymy, Anny i Zofii Romaszkanów, Antoninę Torosiewicz, Jana a Dominik Janowicza, Bogdana Janowicza, Zacharego Janowicza, Grzegorza Janowicza, Grzegorza Negrusza, Annę Uskat, Rypsymę Głuchowską, spadkobierców Bogdana a Krzysztof Osadcy, Zacharego Romaszkana syna Katarzyny, dalej ich ewentualnie niewiadomych, nieoświadczonych i domniemanych, tudzież małoletnich spadkobierców, resztę spadkobierców śp. Zacharyasza a Krzysztof Osadcy, że do sporządzenia działu majątkowego, ogółem do ukończenia spadkowej rozprawy dr. Emil Wilkowski adwokat z Kosowa kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się więc powyż wymienionych spadkobierców, by kuratorowi temu informacyę udzielili, lub sobie innego pełnomocnika obrali, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przypiszą.

Równocześnie podaje się do powszechnej wiadomości, że za zgodą większości spadkobierców odbędzie się dobrowolna sprzedaż realności Nr. 37 i 47 w Kutach położonej, do masy spadkowej Zacharyasza a Krzysztof Osadcy należącej, na 3679 zł. w. a. oszacowanej, w terminie 26 maja 1885 o godzinie 10 rano pod warunkami w tus. registraturze przejrzeć się mogącemi.

Kuty, 30 kwietnia 1885.

L. 15779. (2915 2—3)

C. k. sąd pow. m. del. S. I. we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 16 marca 1885 l. 15779 wniósł Rachmiel Piepes przeciw Jakóbowi Berlowi pozew o 50 złr. z pn. na który to pozew wyznaczono termin do rozprawy na dzień 29 kwietnia 1885 o godz. 9 przed południem w sali I.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, został dla niego ustanowiony adw. dr. Ludwik Illasiewicz kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Rares zamianowany.

Wzywa się zatem pozwanego Jakóba Berla aby do swojej obrony służące środki kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej mogące wyniknąć ze zaniedbania szkodliwe skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu pow. m. del. S. I.

Lwów, 29 marca 1885.

L. 813. (2974 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli zawiadamia interesowanych, że wskutek pozwu z 8 lutego 1885 l. 813 Bronisława Kotkowskiego przeciw spółce naftowej Ropiańskiej „Starzyński i Spółka“ pto 1000 złr. w. a. z pn ustanowiony został kuratorem dla jednego jawnego spólnika pozwanej spółki Wiktora hr. Starzyńskiego Teofil Gorczyński, któremu pozew doręczony został.

Wzywa się przeto pozwanych aby przed terminem na 29 maja 1885 o 9 godzinie rano do ustnej rozprawy wedle postępowania dla spraw handlowych wyznaczonym dalej informacyę ustanowionemu kuratorowi lub też innego zastępcę sobie wybrali inaczej złe skutki z zastępstwa wyniknąć mogące przypisać sobie będą musieli.

Dukla, dnia 31 marca 1885.

L. 2248. (2911 2—3)

C. k sąd powiatowy wzywa niewiadome z miejsca pobytu Agnieszkę i Annę Pitoniówny, córki zmarłej dnia 23 grudnia 1850 roku Anny Pitoniowej i zmarłego dnia 9 czerwca 1884 Sebestyana Pitonia z Nowego-bystrego, by w ciągu roku od dziś do spadku po nich się zgłosiły, bo inaczej takowy z zgłaszającemi się sukcesorami, i ustanowionym dla nich kuratorem Maciejem Pitoniem z Zubsuchego przeprowadzony i przyznany będzie.

Nowytarg, dnia 22 marca 1885.

Zl. 3118. (2623 —3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Holiz wird bekannt gemacht, daß am 26. August 1884 Franziska Kirchhof im Dasic mit Hinterlassung einer schriftlichen und mündlichen Erbserklärung gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechts-Grunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unter gesetzten Tage angerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen Wenzel Cervinka Bürger in Holiz als Verlassenschaftskurator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet; der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte in Holiz

am 11. April 1885.

Zl. 1011. (2241 3—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Kolomea wird bekannt gegeben, daß in die Handelsregister für Gesellschaftsfirmen die Firma: „Bank et Commisionsgeschäft in Sniatyn, M. Berler et Comp.“ eingetragen wurde.

Offene Gesellschafter sind: Marcus Berler, Josef Rosenkranz, Dawid Chamajdes und Todres Weiselberg, Geschäftsleute in Sniatyn, die Gesellschaft hat ihren Sitz in Sniatyn und hat am 14. Jänner 1885 begonnen.

Das Vertretungsrecht steht allen Gesellschaftern zu und die Firmazeichnung erfolgt in der Weise daß unter der geschriebenen oder vorgedruckten Firma: „Bank et Commisionsgeschäft in Sniatyn, M. Berler et Comp.“ zwei der Gesellschafter ihren Nahmen kollektiv unterschreiben.

Kolomea, den 5. Februar 1885.

L. 7476. (2560 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na prośbę Saula Proppera wzywa każdego posiadacza zagubionego kwitu zastawniczego krakowskiej filii c. k. uprzyw. galicyjskiego Banku hipotecznego z dnia 19 października 1883 l. 3407 na los miasta Krakowa Nr. 24045, ażeby w przeciągu roku takowy tem pewniej okazał, ile że w razie przeciwnym dokument ten za niebyły uważanym, a wystawca na mocy takowego do żadnej odpowiedzialności obowiązanym nie będzie.

Kraków, 20 marca 1885.

L. 11070. (2897 1—3)

Obwieszczenie.

W c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie zalegają następujące przesyłki wartościowe i przekazy pocztowe z roku 1883, które ani przez adresatów, ani przez nadawców podjęte nie zostały.

Te przesyłki należy najdalej do trzech miesiący podjąć, gdyż w przeciwnym razie w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną.

Lwów, dnia 19 kwietnia 1885.

Kundmachung.

Bei der k. k. Post und Telegrafen Direktion in Lemberg erliegen nachstehende Wertsendungen und Postanweisungen aus dem Jahre 1883, welche weder von den Adressaten, noch von den Aufgebern behoben werden sind.

Diese Sendungen sind längstens binnen drei Monaten zu beheben, da widrigenfalls dieselben in öffentlicher Versteigerung an den Mann gebracht werden.

Lemberg, den 19. April 1885.

Wykaz,

przekazów pocztowych z r 1884, które ani przez adresatów; ani przez nadawców podjęte nie zostały.

Nr. depozytu	powziątkowy Nr.	powziątkowy miesiąc	Imię adresata	miejsce nadawcze	Wartość zł.	Wartość ct	Miejsce przeznaczenia
10	678	6/8 1883	L. Infant. Regiment Nassau Nr. 15 1 Baon. 3 Bomp.	Tarnopol	2	—	Gumpersdorf (Wien)
11	463	18/10 „	Bernstein	Podwołoczyska	1	20	Tarnopol
14	2442	17/10 „	Kwit zwrotny	Kalwarya	4	50	Kraków miasto
30	2049	19/12 „	Kwit zwrotny	Janów b. Lemberg	—	40	Lwów miasto
48	76	1/10 „	Żuliński	Tarnów	5	—	Kraków
71	204	28/12 „	Bobrowski	Zator	1	—	Zator
149	501	5/12 „	Leszkiw	Tarnopol	3	—	Lwów
187	1534	19/9 „	Tonner	Podgórze	2	85	„
193	45	3/2 1884	Allgem. Azindt Krakenkassa	Staremiasto	1	50	Wiedeń
256	554	3/2 „	Fleischner	Lwów	3	—	„
275	232	14/12 1883	Braun	Nowytarg	2	—	Kraków
287	375	30/9 „	Hawrysz	Kutty	2	—	Gródek
344	706	18/1 1884	Kwit zwrotowy	Złoczów	—	11	Lwów
388	1734	20/1 „	Trennez	Kraków	1	—	Wiedeń
„	1827	19/12 1883	Wölff	„	2	—	morawska Ostrawa
„	1498	15/12 „	Dominik Lukas	„	2	—	Hranica
407	1153	25/6 „	Michael Olchowa	Nowy Sącz	2	—	Kraków
423	100	9/3 1884	Kwit zwrotny	Kańczuga	3	—	Pruchnik
481	1238	21/10 1883	Wasilewski	Lwów fil. II	1	—	Brzeżany
„	36	7/8 1884	Węgrowski	Olesko	—	49	Lwów
„	58	25/11 1883	Silberstein	Leśniów	1	60	„
„	56	21/7 „	Mylewska	Bogdanówka	2	26	„
509	683	6/12 „	Minczewski	Przemyśl	5	—	Dubiecko
536	844	27/2 1884	Witeszyński	Złoczów	2	—	Tarnów
537	1668	18/2 „	Kapinowska	Przemyśl	—	80	Drohobycz
538	451	10/2 „	Zabina	Złoczów	1	—	Bochnia
583	239	3/1 „	Werner	Stanisławów	3	—	Barycz
„	1152	9/6 1882	Goldschlag	„	2	—	Halicz
„	739	10/11 „	H. Löw	„	2	—	Bolechów
„	1239	17/1 1883	Podkładnik	„	3	—	Cernowitze
583	1056	18/9 „	Kwit zwrotny	„	—	71	Lwów
—	398	4/12 „	Dilka	„	1	—	Wiedeń
—	1235	15/1 1884	Dobrowolski	„	1	—	Lwów
—	2151	31/1 „	Feydal	„	1	—	„
607	69	9/2 „	Liebenwein	Biecz	2	6	Jasło
608	348	4/2 „	Maćków	Tarnopol	2	—	Wiedeń
624	809	5/5 „	Araham Belf	Lwów	5	—	Lwów
633	1199	14/2 „	Krzyżanowska	Kraków miasto	1	—	„
651	100	26/4 „	Kramler	Czermin	9	95	Tarnów
664	1387	14/3 „	I. Fruko	Przemyśl	1	—	Lwów
687	234	4/4 „	Sokoloski	Bochnia	5	—	Krynica
834	1516	24/5 „	Tedusiński	Kolomea	2	—	Czerniowice
1021	68	13/6 „	Abraham Schoresh	Pruchnik	13	87	Jarosław
1110	347	3/7 „	M. Richas	Filia 2 Lwów	1	—	Podhajce
1178	639	8/9 „	Landesbergerger	Filia 2 Lwów	1	90	Lwów
1240	1025	18/8 „	Consulat	Kolomea	—	50	Brody
1261	112	1/7 „	Baichenrot	Przemyśl	2	—	Munkacz
1262	866	8/3 „	Saff	Tarnów	6	—	Wiedeń
„	2435	28/4 „	Gorczycza	„	3	—	Pilzno
1293	2046	13/10 „	Wojciechowa	Lwów	2	01	Lwów
1363	171	29/10 1883	Klutko	Oleszyce	1	—	Przemyśl
1425	2157	29/10 1884	Moses Findel	Lwów. Fil. II	2	—	Wiedeń
1433	104	11/8 „	Schmoll	Zabłotów	3	—	Tarnobrzeg
1437	1338	20/10 „	Swopuch	Kolomea	8	—	Rumburg
1440	829	5/11 „	Filipiewicz	Lwów	1	—	Kraków
1442	158	22/9 „	Handlsbank	Jezierna	15	—	Stani...
1465	68	11/9 „	Nirnstein	Olesko	2	50	Lwów
1466	139	20/7 „	Ziment	Truskawiec	6	—	Komarno
1504	63	11/8 „	Sandhaus	Lubień w	2	—	Tarnów
1619	137	1/9 „	Józef Świątek	Kraków filia	2	—	Ołomuniec
1631	1898	13/12 „	Piotr Rupiniuk	Lwów	3	—	Zadwórze

Wykaz,

przesyłek wartościowych i przekazów pocztowych w roku 1883, które ani przez adresatów, ani przez nadawców podjęte nie zostały:

Urząd, w którym przesyłkę nadano	Imię adresata	miejsce przeznaczenia	Wartość zł	Wartość ct.	Waga kilo	Waga grm
Stanisławów	Flintenstein	Paseani	4	—	-	$11^1/_2$
Trzebinia (na dworcu)	Bronikowska	Wieden	8	—	—	14
Szczakowa	Jeneralny konsulat austr.-węgieski	Londyn	8	—	—	89
Tarnopol	Szaje Sonne	Buzovaca	8	—	—	8
Tarnopol	C. k. komenda pułku we Lwowie	Lwów	5	—	—	$10^1/_2$
Staremiasto	Kalmann	Borysław	5	—	—	—
Rzeszów	Kuttil	Wiedeń	55	—	4	200
Kolomea	Zarząd kolei	Bortniki	8	—	—	15
Kraków (miasto)	Setka	morawska Ostrawa	8	—	—	10
ddto	Walchowski	Zborów	10	—	—	11
ddto	Möschl	Karlsbad	6	—	$1^1/_2$	—
Lwów (miasto)	Winter	Przemyślany	19	60	5	600
Kraków „	Winiarski	Tyśmienica	15	—	—	12

L. 9684. (2848 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Hirschfelda, iż w celu doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 13 marca 1885 l. 6827 wydanego na skutek pozwu wekslowego Nachema Jakobsohna de praes 11 marca 1885 l. 6827 o zapłacenie sumy 520 złr. ustanowiono mu kuratora w osobie p. adw. dra Michała Ichheisera z substytucyą p. adw. dra Franciszka Paszkowskiego.

Kraków, 17 kwietnia 1885.

L. 2030. (2812 2—3)

Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pobytu Adama Spanga, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 15 czerwca 1884 l. 2487 ustanowiono dlan kuratorem Jana Bedlewicza z Rozdołu i temuż uchwałę tę doręczono.

Wzywa się go zatem o podanie kuratorowi środków obrony, lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mikołajów, 13 marca 1885.

L. 5034. (2709 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa wszystkich w których ręku karta wkładkowa Tarnowskiej kasy oszczędności Nr. 22584 na 100 zł opiewająca a na nazwisko Andrzeja Gruszki wystawiona znajdować się może i im poleca, aby tę kartę w przeciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia w tutejszym sądzie okazali, ile że w razie przeciwnym takowa za pozbawioną wszelkiej mocy uznaną zostanie a jej wystawca do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie

W Tarnowie, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 5420. (2648 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy podaje do wiadomości, że Wolf Brandtstädter kupiec w Jaśle, wniósł dnia 14 kwietnia 1885 l. 5420 pozew wekslowy przeciw Ascherowi Zweigowi o 57 zł. 27 ct. w. a. wskutek czego uchwałą z dnia 16 kwietnia 1885 l. 5420 nakaz zapłaty sumy wydany został.

Ponieważ Ascher Zweig z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto ustanawiając dlań kuratora w osobie adw. dra Goldhammera i doręczając na ręce jego nakaz zapłaty, wzywamy Aschera Zweiga ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do swej obrony udzielił informacyę, lub też innego wybrał dla siebie obrońcę i tegoż sądowi oznajmił, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sam sobie przypisać by musiał.

W Tarnowie, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 1579. (2693 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia Berla Loppera, iż uchwałą z dnia 27 maja 1884 l. 3291 dozwoloną została intabulacya prawa zastawu dla należytości pożyczkowej w kwocie 80 zł. a. w. z pn. tudzież prawa najmu pomieszkania na rzecz Gedaliego Winklera w stanie biernym realności Nr. 268 w Tyśmienicy położonej według ks. gł. VII. str. 2 l. wł. 12 do Berla Loppera należącej.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Berla Loppera ustanowiono notaryusza Witosławskiego w Tyśmienicy kuratorem i temuż uchwałę powyższą imieniem Berla Loppera doręczono.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 18 marca 1885.

L. 1822. (2651 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa wszystkich tych, którzyby wiadomość o życiu i miejscu pobytu Józefa Dziuły vel Dziulika, który w Rzeszowie dnia 24 lutego 1822 urodził się, z Rzeszowa około r. 1843 będąc podówczas czeladnikiem ślusarskim, do Węgier wydalił się i od blisko 40 lat żadnej o sobie wiadomości nie dał, jakąkolwiek mieli wiadomość, o tem sądowi lub ustanowionemu dla nieobecnego kuratorem adwokatowi drowi Zbyszewskiemu znać dali, inaczej bowiem z upływem roku t. j. z upływem 1 maja 1886 tenże Józef Dziuła uznany zostanie za umarłego.

Rzeszów, dnia 26 marca 1885.

L. 2266. (2902 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, zawiadamia Mojżesza Ehrlich że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Radziechowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką dnia 9 sierpnia 1884 do l. 8062 nakazał mu zapłatę Towarzystwu temuż sumy wekslowej 600 zł. aw.

Gdy Mojżesz Ehrlich z miejsca pobytu jest niewiadomy, przeto tenże c. k. sąd obwodowy w celu zastępywania go w tej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił dlań kuratorem adw. dra Wesołowskiego z podstawieniem adw. dra Heynego, obydwóch w Złoczowie.

Upomina się tedy powanego, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił i jemu swe środki obronne podał, lub innego obrońcę wybrał, i o wyborze tym sądowi obwodowemu doniósł, i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użył, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, dnia 28 marca 1885.

Z. 4805. (2849 —3)

Von Seiten des k. k. Kreisgerichtes in Tarnopol wird, dem Gesuche der Handelsfirma Schaje Ab. Bubers Söhne in Lemberg gemäß den Besitzer der auf den Betrag von 500 fl. 40 ö. W. in Gold lautenden Quittung des k. k. Zollamtes in Podwołoczyska Nr. 15. Oktober 1882 poz. 10 art. 34 aufgefordert die erwähnte Urkunde während der Ediktalfrist von einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzulegen und seine Rechte zu derselben darzuthun als sonst dieselbe für nichtig erklärt werden wird.

Tarnopol, 11. April 1885.

L. 2314. (3002 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie uwiadamia niniejszem Michała Białasa z miejsca pobytu niewiadomego, że Abraham Jakób Owicz na dniu 26 marca 1885 do l. 2314 wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie 80 złr. wal. zpn. i że na pozew ten wyznaczony został w sądzie tutejszym termin na dzień 6go maja 1885, na godzinę 9tą przed południem.

Gdy miejsce zamieszkania i pobytu Michała Białasa sądowi tutejszemu wiadome nie jest więc ustanowił dla tegoż kuratora w osobie Antoniego Sołtysika z Rymanowa któremu też i dotyczący pozew doręczony został.

Ma zatem Michał Białas przed powyższym terminem wyż powołanemu kuratorowi dotyczącą tego sporu informacyę udzielić, lub innego sobie obrońcę obrać i o tem sąd tutejszy uwiadomić, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania sobie przypisze.

Rymanów, dnia 29 marca 1885.

L. 15454. (2664 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości, że w roku 1867, zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Palij Ostafijczuk włościanin z Kosmacza.

Gdy miejsce pobytu spadkobierców jego Olexy i Michała Ostafijczuków nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu roku, licząc od dnia poniżej oznaczonego, zgłosili się i do spadku oświadczyli się, inaczej bowiem spadek ze zgłoszonymi dziedzicami i z kuratorem w osobie Dmytra Ostafijczuka mu ustanowionym pertraktowany będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, dnia 22 grudnia 1880.

L. 5454. (2716 1—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie wzywa w sprawie spadkowej po Józefie Tetmajerze w dniu 20 marca 1880 w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym, Saturnina Witowskiego, siostrzeńca zmarłego, aby w ciągu roku deklaracyę spadkową wniósł inaczej bowiem spadek z kuratorem jego p. adw. dr. Leszko i spadkobiercami deklarowanymi przeprowadzonym będzie.

Kraków, dnia 13 lutego 1885.

L. 16246. (2699 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że do tegoż sądu dnia 31 marca 1885 do l. 16246 wniósł c. k. uprz. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie przeciw Jakóbowi Michałowi Schoenwetterowi a względnie tegoż oświadczonym i domniemanym spadkobiercom o zapłacenie sum 204 zł. 48 cnt. 204 złr. 48 cnt. w. a. zpn. prośbę o dozwolenie licytacyi realności l. kat. 29 na Zawalu w Tarnowie.

Gdy miejsce pobytu spadkobierczyni Pessli Neumann nie jest wiadome zaś spadkobierczyni Neche Bloch rzekomo w Łodzi w księstwie Polskiem przebywa, został dla nich adwokat dr. Bund kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Reiss mianowany. Wzywa się zatem Pesslę Neumann i Nechę Bloch aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyły lub też innego zastępcę sobie obrały i tegoż sądowi wymieniły gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe same sobie przypiszą.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1885

L, 15213 (2700)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że dnia 25 marca 1885 wpisano firmę „Włodzimierz Gorecki" wyrób i sprzedarz okowity w Reklincu w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych i przy niej uwidoczniono, że siedzibą tej firmy jest Rekliniec powiatu sądowego Mosty, a wyłącznym właścicielem Włodzimierz Gorecki, który firmę tę swym imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie.

Lwów dnia 4 kwietnia 1885.

L. 17304. (2673)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że:

1 na podstawie statutu z dnia 21 marca 1885 r. zawiązało się Stowarzyszenie z siedzibą we Lwowie pod firmą (po polsku) „Galicyskie Towarzystwo dostawy wyrobów skórzanych dla c. k. armii we Lwowie — Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką", zaś (po niemiecku) „Galizischer Verein zur Lieferung von Ledersortimenten für die k. k. Armee in Lemberg — registrirte Genossenschaft mit beschrenkter Haftung".

2 że przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostawa wyrobów skórzanych dla c k. armii

3 że czas trwania jest nieograniczony.

4 że Dyrekcyę stanowią; Marcin Dworzak i Jan Rischer we Lwowie zamieszkali, jakotéż Ignacy Wurm w Rzeszowie zamieszkały, którzy firmę w ten sposób podpisują iż pod wyciśniętą stampiglią swe nazwisko umieszczają i tem, że do ważności zobowiązania Stowarzyszenia wystarczają dwa podpisy którychkolwiek członków Dyrekcyi.

5 że wszelkie ogłoszenie Stowarzyszenia umieszczane będą w jednym z dzienników polskich i ruskim we Lwowie wychodzących.

6 że za zobowiązania Stowarzyszenia odpowiadają wszyscy członkowie oprócz swoim udziałem jeszcze kwotą równającą się udziałowi w myśl §. 76 ust. z dnia 9 kwietnia 1873 nr. 70 dz. p. p.

Lwów, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 14406. (2674)

C k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dnia 20go marca 1885 firmę „Cybulski i Weber" dla handlu towarami norymberskimi i żelaznymi z rejestru handlowego dla firm spółkowych wykreślono.

Lwów, dnia 28 marca 1885.

Konkursa.

L. 311. (2967 2—3)

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 25 kwietnia r. b. p. l. 5998 ogłasza się niniejszem konkurs do 15 czerwca 1885 r., celem obsadzenia nowo ustanowionej nadzwyczajnej, ewentualnie zwyczajnej katedry matymatyki wtutejszej c. k. Szkole Politechnicznej.

Z tą katedrą połączone są pobory etatowe w myśl ustawy z dnia 17 marca 1872 (Dz. u. p. z r. 1872 XIII. l. 27).

Podania o powyższą katadrę, wystosowane do c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, jako też w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do Rektoratu c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie przed upływem terminu konkursowego.

Rektorat c. k. szkoły politechnicznej

We Lwowie, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 12657. (2988 1—3)

Konkurs.

Na posadę zarządcy c. k. urzędu pocztowego w Bochni z poborami IX. klasy rangi za kaucyą w kwocie jednorocznej płacy.

Podania należy do trzech tygodni wnieść w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 3go maja 1885.

L. 32524. (3004)

Celem obsadzenia dwóch posad oficyałów kancelaryjnych w X. klasie rangi i ewentualnie dwóch posad kancelistów w XI. klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi przy kierujących władzach skarbowych, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o jedną z tych posad mają należycie udokumentowane podania w drodze przełożonej władzy w ciągu czterech tygodni wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie i udowodnić: że posiadają znajomość manipulacyi kancelaryjnej, tudzież że władają językami krajowymi i niemieckim.

Przy obsadzeniu posad kancelistów będą ukwalifikowani podoficerowie w ślad § 5 ustawy z 19 kwietnia 1872 przed innymi kompetentami w służbie na posadzie urzędników państwowych lub kwiescentów dotychczas nie pozostającymi, tylko podówczas uwzględnieni, [illegible] iż odbyli z dobrym skutkiem manipulacyjną praktykę próbną przy którymkolwiek urzędzie lub władzy rządowej.

C. k. krajowa Dyrekcya Skarbu.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 1845. (2966)

C. k. sąd powiatowy w Skawinie poszukuje dyetaryusza obeznanego z manipulacyą sądową i posiadającego czytelne pismo. Wynagrodzenie wynosi 20 złr. z możnością postąpienia do 25 złr. miesięcznie Czas dziennej pracy ośm do dziesięciu godzin dziennie. Wniesione podania muszą być przez kompetujących własnoręcznie pisane.

Skawina 4 maja 1885.

C. k. sędzia powiatowy.

Upadłości.

L. 5784. (2996 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Samuela Süss nieprotokołowanego kupca towarów żelaznych w Przemyślu i mianuje c. k. adj. sądu p. Ludwika Hubla komisarzem konkursowym, a jako zastępcę c. k. adj. sąd. Włodzimierza Wilkiego i poleca się zarazem c. k. kanceliście sąd. Markowskiemu, ażeby dziś jeszcze przedsięwziął opieczętowanie, zaś c. k. notaryuszowi Rokickiemu, ażeby bezwłocznie sporządził i przedłożył inwentarz masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej, mianuje się p. adw. dr. Smutnego i wszystkich wierzycieli wzywa, ażeby na terminie dnia 18 maja 1885, o 10 godzinie rano, z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy i tegoż zastępcy lub wyboru innego zarządcy masy i wyboru tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli w obec komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 4 czerwca 1885, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną. Na terminie przez p. komisarza konkursowego dnia 6 lipca 1885, o godz. 10 rano odbyć się mającym, winni wierzyciele płynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają w obec komisarza konkursowego wykazać. Na tym terminie na którym także będzie usiłowaną ugoda, wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać. Gdy co do osoby krydataryusza nie zachodzi obawa ucieczki, pozostawia się tegoż na wolnej stopie.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej".

Przemyśl, 4 maja 1885.

L. 3743. (3003 1—3)

Do przedsięwzięcia likwidacyi pretensyi zgłoszonych do masy rozbiorowej Majera Stelzera kupca z Rohatyna, wyznaczam termin na dzień 28 maja 1885, o godz. 5 po południu, na który zapraszam wierzycieli konkursowych do mego biura w c. k. sądzie powiatowym w Rohatynie.

Rohatyn, 4 maja 1885.

C. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy *Riszka.*

Księgi gruntowe.

L. 6770. (2997)

Komisya hipoteczną przy Prezydyum sądu obwodowego tarnopolskiego zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej w gminie katasralnej Hryńkowce 26 maja, Probużnia 29 maja, Tłustenkie 7 czerwca, Husiatyn 19 czerwca 1885 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Tarnopol 5 maja 1885.

Doniesienia prywatne.

(3011)

Ogłoszenie.

Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie Towarzystwa kredytowego i oszczędności w SOKALU,

(Stowarzszenia zarejestr. z ograniczoną poręką), odbędzie się w dniu 26 maja 1885 r. o godzinie 4tej po południu w sali p. Asriela Frostiga w Sokalu.

Porządek dzienny:

5. Zmiana statutu §. §. 1, 4, 11, 14, 17, 19, 23, 57 i 77.

Dyrekcya.

L. 3470. (2984 1—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podst. §. 63 stat. p. Janowi Dobrzyńskiemu i fundacyi stypendyjnej śp. Stanisława Strzałkowskiego kapitał 10635 złr. 86 cnt. listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 16.300 złr. w. a. na hipotece dóbr Korszyłówka i Jacowce w powiecie zbarazkim położonych, intabulowany z tego Towarzystwa wypożyczony, zdniem 30 czerwca 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Jana Dobrzyńskiego i fundadacyą stypedyj. śp. Stanisława Strzałkowskiego jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem exekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 29 kwietnia 1885.

Wykaz listów dłużnych (2963)

Galicyjskiego Zakładu Kredytowego Ziemskiego (Galizische Boden-Credit-Anstalt) w Krakowie, wylosowanych przy czternastem losowaniu w obecności c. k. Komisarza rządowego c. k. Notaryusza i Komisyi z grona Rady nadzorczej, odbytem dnia 1 maja 1885 r.

Ser. I. à 1000.

Nr. 15006, 15019, 15031, 15038, 15046, 15057, 15062, 15072, 15081, 15097, 15101, 15103, 15110, 15127, 15144, 15185, 18188, 15199, 15212, 15216, 15225, 15253, 15260, 15269, 15272, 15281, 15282, 15288, 15315, 15323, 15325, 15327, 15337, 15342, 15345, 15357, 15358, 15359, 15385, 15387, 15391, 15396, 15400, 15413, 15417, 15421, 15428, 15453, 15467, 15482, 15483, 15484, 15494, 15511, 15514, 15523, 15552, 15560, 15563, 15573, 15576, 15583, 15595, 15597, 15598, 15624, 15632, 15653, 15667, 15674, 15686, 15688, 15710, 15719, 15744, 15764, 15783, 15796, 15810, 15817, 15832, 15846, 15867, 15877, 15888, 15903, 15905, 15920, 15937, 15947.

Ser. II. à 100.

Nr. 10016, 10073, 10086, 10123, 10135, 10160, 10195, 10338, 10345, 10377, 10411, 10417, 10462, 10483, 10499, 10523, 10534, 10537, 10539, 10598, 10666, 10704, 10710, 10731, 10806, 10846, 10874, 10882, 10891, 10920, 10955, 10965, 10966, 10977, 10985, 10991, 11003, 11016, 11053, 11101, 11112, 11124, 11143, 11152, 11161, 11168, 11179, 11244, 11255, 11269, 11303, 11324, 11328, 11350, 11352, 11376, 11458, 11467, 11480, 11497, 11519, 11556, 11568, 11692, 11714, 11736, 11750, 11751, 11757, 11815, 11830, 11886, 11911, 11926, 11943, 11955, 11976, 11985, 12008, 12047.

Ser. III. à 50.

Nr. 1, 3, 11, 27, 29, 32, 40, 42, 49, 94, 111, 112, 137, 157, 178, 188, 193, 197, 198, 301, 314, 331, 338, 354, 361, 368, 373, 383, 397, 401, 635, 645, 658, 662, 666, 676, 696, 699, 717, 754.

W myśl Statutów wylosowane listy dłużne płatne są w imiennej wartości w kasach Zakładu Kredytowego we trzy miesiące po wylosowaniu, a zatem z dniem 1 sierpnia 1885 roku; z tym też dniem ustaje oprocentowanie powyższych listów.

Nadto pozostają w obiegu z uprzednich losowań 7 % listy dłużne:

Ser. I. à 1000.

Nr. 15030, 15182, 15220, 15221, 15255, 15382, 15448, 15582, 15790, 15852, 15915.

Ser. II. à 100.

Nr. 10149, 10167, 10168, 10277, 10337, 10361, 10399, 10419, 10431, 10432, 10434, 10439, 10481, 10485, 10519, 10570, 10638, 10677, 10701, 10759, 10760, 10761, 10771, 10780, 10785, 10822, 10837, 10867, 10942, 11025, 11026, 11027, 11060, 11171, 11325, 11336, 11457, 11491, 11550, 11551, 11552, 11617, 11765, 11768, 11789, 11801, 11829, 11894, 12927, 11983, 12036, 12041, 12043, 12056.

Ser. III. à 50

Nr. 22, 38, 144. 145, 156, 164, 167, 191, 240, 303, 324, 326, 329, 363, 364, 371, 372, 380, 408, 619, 624, 625, 627, 630, 691, 709, 720, 758, 759, 760, 762, 766.

Kraków, dnia 1 maja 1885 r.

Dyrekcya.

L. 109. (2912 3—3)

Ogłoszenie.

Administracya centr. Fundacyi hr. Skarbka wydzierżawia na czas od 24 czerwca 1885 do 24 czerwca 1889.

1. prawo propinacyi w 3 karczmach w Drohowyżu,

2. dom zajezdny w Mikołajowie.

Licytacya odbędzie się dnia 19 maja 1885 o g dzinie 12 w południe w kancelaryi Administracyi centralnej we Lwowie gmach teatru I piętro nr. 28 gdzie też bliższe warunki licytacyi przejrzeć można.

We Lwowie d. 28 kwietnia 1885.

L. 4977. (2989 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Gmina miasta Przemyśla rozpisuje niniejszem konkurs na posadę wachmistrza policyi z płacą roczną w ilości 360 złr pomieszkaniem, światłem, opałem i umundurowaniem.

Kandydaci na tę posadę winni udowodnić:

a) posiadanie prawa obywatelstwa austryackiego,

b) nieskazitelność obyczajów, roztropność i obrotność w obejściu,

c) nieprzekroczony 40 rok życia,

d) stan bezżenny, a u wdowca bezdzietność,

e) czerstwe zdrowie i silną budowę ciała,

f) znajomość języków krajowych i niemieckiego w słowie i piśmie,

g) znajomość przepisów tyczących się służby publicznego bezpieczeństwa.

Posada powyższa nadaną zostaje prowizorycznie a stabilizacya na takowej nastąpi dopiero po przekonaniu się o uzdolnieniu kandydata do tej służby.

Podania odnośne wnosić należy na ręce Zwierzchności gminnej najdalej do 31 maja 1885.

Z Magistratu miasta
Przemyśl, dnia 1 maja 1885.

Dworski.

L. 3428. (2981 1—

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 6 statutów, p. Adamowi br. Horochowi kapitał 28.506 złr. 84 ct. listami zastawnemi, pochodzący z większej sumy 30.000 złr. w. a. na hipotece dóbr Brzoza w powiecie tarnobrzeskim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 30 czerwca 1885 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Adama br. Horocha jako właściciela tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 1 maja 1885.

Galicyjski Bank Kredytowy.

Wykaz z dniem 30 kwietnia 1885.

Asygnaty kasowe i wkładki na książeczki zł. 969.697.89

(3008)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c k. uprz.